

சிவமயம்

சைவநீதி

SAIVANEETHI

மலர் 8

தாரண - தை

January - February 2005

கிதழ் 10

ரூபா 25/=

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. திருக்கழுக்குன்றம் 2
2. அற்புத மந்திரத்திற்கு ஓர் அறிமுகம் 3
3. கச்சியப்பசிவாச்சாரிய சுவாமிகள் 6
4. சிவஞானபோதம் 9
5. சித்தர்களின் தத்துவ ஞானங்கள் 12
6. மெய்ம்மை 14
7. சாம்பவி தீகை 15
8. சந்தேகம் தெளிதல் 18
9. ஆறுமுக நாவலரின் சைவ மறுமலர்ச்சிப் பணி 19
10. ஒன்று பரம்பொருள் நாமதன் மக்கள் 23
11. The Rise of Asuras 28

சைவநீதி இதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். - இதழ் நிர்வாகிகள்

உ
சிவமயம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவநீதி

மலர் 8 தாரண - தை சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத இதழ் - 10

தொடக்குனர்:

கலாபூஷணம், ஞானசிரோமணி,
சைவப்புலவர்மணி, வித்துவான்,
திரு. வ. செல்லையா

மதிபுரைஞர்:

சிவநீதி. கு. நகுலேஸ்வரர்க்குக்கள்

திரு. D. M. சுவாமிநாதன்

அறங்காவலர்.

ஸ்ரீ பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்

திரு. அ. கந்தசாமி

Chairman U.P.S.

திரு. கு. மகாலிங்கம்

பதிப்பாசிரியர்:

திரு. வே. திருநீலகண்டன்

லக்ஷ்மி அச்சகம்

விநியோகம்:

திரு. க. சீனிவாசகம்

ஓய்வுபெற்ற கோட்டக் கல்வி அதிகாரி

நர்வாக ஆசிரியர்:

திரு. செ. நவநீதகுமார்

30, 7ம்யா றோட், கொழும்பு-04.

தொடர்புக்கு: 7.30 p.m. to 7.30 a.m.

தொலைபேசி: 2580458

புண்ணியம் ஆம் பாவம்போம்

‘புண்ணியம் ஆம் பாவம்போம்’ என்பது ஒரு பழம் பாடலின் முதலடியின் முற்பகுதி. கருத்தாழங் கொண்டது. இதில் இரண்டு விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. முதலாம் பகுதி புண்ணியம் ஆம் என்பது. அதன் பொருள் புண்ணியமே செய்யத்தக்க தென்பது. மற்றப் பகுதி பாவம் போம் என்பது. அதன் பொருள் பாவம் விலக்க வேண்டியவைகளைச் செய்யாதொழிதலே புண்ணியமாம். செய்யத் தக்கவைகளையும் செய்யாது, விலக்கவேண்டியவற்றையும் செய்தால் அது பாவமாம். இங்கு எமக்கு விதிக்கப்பட்டன. விலக்கப்பட்டன என்பன இரண்டு உண்டு என நாம் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எமக்கு விதிக்கப்பட்டன எவை? அவைதாம் புண்ணியங்கள். நமக்கும் பிறர்க்கும் நன்மைதரும் செயல்களைச் செய்தல் விலக்கப்பட்டன யாவை? அவைதாம் தீமையான செயல்களைச் செய்தல். செயலால் மாத்திரமன்றி மனத்தாலும் தீங்கு செய்யாமை. ‘நினைத்தலும் செய்கையை ஒக்கும்’, இந்த நிலையில் இதனை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். விதித்தன செய்தல் புண்ணியம். விலக்கியன ஒழிதலும் புண்ணியமே. விதித்தன செய்யாதொழிதல் பாவம். விலக்கியன செய்தலும் பாவமே. இது ஒரு கணித வாய்ப்பாடு போன்றது. இதனைச் சமீகரணமென்று கணித வாய்ப்பாட்டாற் சொல்லலாம். இதனைக் கணிதம்போல் செய்து விடுவித்தால் மறுமொழி கிடைக்கும்.

மனித வாழ்க்கையென்பது ஒரு செயற்பாட்டமைப்பு. அச்செயல்களும் பாவபுண்ணியங்களாற் பின்னப்பட்டேயுள்ளன. எம்வாழ்க்கையில் இறப்பு முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இவையும் பாவபுண்ணிய விளைவுகளே. பிறப்பு ‘போன நாட் செய்த அவை மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள்’ இப்பகுதி மிகவும் முக்கியமானது. இதனை எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. முன்பிறப்பு இருந்ததா? அப்பொழுது செய்தது இப்பொழுது எப்படி வந்து சேரும்? என்றெல்லாம் நமக்குள் கேள்விகள் எழுந்தபடியே இருக்கும். இதனை எப்படி நம்புவது என்பததான் பலரதும் முடிவாக அமையும்.

பட்டினத்தார் ‘முன் செய்த தீவினையோ இங்ஙனே வந்து முண்டதுவே’ என்று ஆணித்தரமாகத் தன் அனுபவத்தில் இதற்கு விடை தருகின்றார். இன்னும் ‘முன்னைச் செய்தது பின்னைக்காம்’ என்னும் பெரியோர் கூற்றும் இங்கு கொள்ளத்தக்கது. இங்கு வினை என்ற சொல் வருகிறது. வினை - செயல், அஃ தாவது செயற்பாடு. நல்ல செயற்பாடு நல்வினை என்றும், அல்லாத செயற்பாடு தீவினை யென்றும் கொள்ளப்படும். நல்வினை தீவினைகளின் விளைவு புண்ணியபாவங்களே. புண்ணிய பாவங்களின் பெறுபேறு இன்பதுன்பங்களே. இவற்றின் முடிந்த முடிபாக நாம் கொள்ள வேண்டியது தீதொழிய நன்மை செயல் என்பதே.

அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்
 (ஏழாந் திருமுறை)
திருக்கழுக்குன்றம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்- நட்டபாடை

கொன்று செய்த கொடுமை யாற்பல சொல்லவே
 நின்ற பாவ வினைகள் தாம்பல நீங்கவே
 சென்று சென்று தொழுமின் தேவர் பிரானிடம்
 கன்றி னோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே.

1

இறங்கிச் சென்று தொழுமின் இன்னிசை பாடியே
 பிறங்கு கொன்றைச் சடையன் எங்கள் பிரானிடம்
 நிறங்கள் செய்த மணிகள் நித்திலங் கொண்டிழி
 கறங்கு வெள்ளை அருவித் தண்கழுக் குன்றமே.

2

நீள நின்று தொழுமின் நித்தலும் நீதியால்
 ஆளும் நம்ம வினைகள் அல்கி யழிந்திடத்
 தோளு மெட்டு முடைய மாமணிச் சோதியான்
 காள கண்டன் உறையுந் தண்கழுக் குன்றமே.

3

வெளிது தீரத் தொழுமின் வெண்பொடி யாடியை
 முளிறி லங்கு மழுவாளன் முந்தி உறைவிடம்
 பிளிறு தீர்ப் பெருங்கைப் பெய்ம்மத முன்றுடைக்
 களிறி னோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே.

4

புலைகள் தீரத் தொழுமின் புன்சடைப் புண்ணியன்
 இலைகொள் சூலப் படையன் எந்தைபி ரானிடம்
 முலைக ளுண்டு தழுவித் குட்டியொ டுமுகக்
 கலைகள் பாயும் புறவில் தண்கழுக் குன்றமே.

5

மடமு டைய அடியார் தம்மனத் தேயுற
 விடமு டைய மிடறன் விண்ணவர் மேலவன்
 படமு டைய அரவன் தான்பயி லும்மிடம்
 கடமு டைய புறவில் தண்கழுக் குன்றமே.

6

ஊன மில்லா அடியார் தம்மனத் தேயுற
 ஞான மூர்த்தி நட்ட மாடி நவிலும் இடம்
 தேனும் வண்டும் மதுவுண் டின்னிசை பாடியே
 கான மஞ்சை உறையுந் தண்கழுக் குன்றமே.

7

அந்த மில்லா அடியார் தம்மனத் தேயுற
 வந்து நாளும் வணங்கி மாலொடு நான்முகன்
 சிந்தை செய்த மலர்கள் நித்தலுஞ் சேரவே
 கந்தம் நாளும் புறவில் தண்கழுக் குன்றமே.

8

பிழைகள் தீரத் தொழுமின் பின்சடைப் பிஞ்சுகன்
 குழைகொள் காதன் குழகன் தானுறை யும்மிடம்
 மழைகள் சாலக் கலித்து நீடுயர் வேயவை
 குழைகொள் முத்தஞ் சொரியுந் தண்கழுக்
 குன்றமே. 9

பல்லில் வெள்ளைத் தலையன் தான்பயி
 லும்மிடம்
 கல்லில் வெள்ளை அருவித் தண்கழுக்
 குன்றினை
 மல்லின் மல்கு திரள்தோ ளுரன் வனப்பினால்
 சொல்லல் சொல்லித் தொழுவா ரைத்தொழு
 மின்களே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

அற்புத மந்திரத்திற்கு ஓர் அந்முகம்

க. குஞ்சீதபாதம்

இக்காலத்தில், இயற்கை வளங்கள் தொடர்ந்து கிடைக்குமா என்ற கேள்வி எல்லோர் மனத்திலும் எழுகின்றது. ஆனால் ஞானவளம் வற்றாமல் கிடைத்து வருவதை நாம் கவனிக்க வேண்டாமா? அந்த ஞான வளத்தினைக் கொண்டு எல்லா வளங்களையும் பெறலாமே.

அந்தச் சிறந்த ஞானம் பெருக்கெடுத்து வரும் சீரிய தலம் திருவாவடுதுறை. இத்திவ்விய தலத்தில் பாங்குறத் திகழும் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம் மெய்ஞ்ஞானத்தின் ஊற்று.

திருக்கயிலாய பரம்பரையில் சிவஞான உபதேசம் பெற்ற அருள்திரு நமசிவாயமூர்த்திகள் 14-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவிய இந்த ஆதினம் பல நூற்றாண்டுகளாக மெய்ஞ்ஞானக் கொடையினை உலகிற்கு ஈந்து நிம்மதியும், சமாதானமும் தழைக்கச் செய்து வருகின்றது. அவ்வகையில் இப்போது ஆதினத்து 23-வது பீடத்தில் எழுந்தருளிச் சிவஞான செங்கோல் ஓச்சி வரும் சீர்-வளர்-சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் திருவாவடுதுறையில் உதித்த அரிய மெய்ஞ்ஞானக் களஞ்சியமான திருமந்திர நூலின் ஞானமணிகளாம் அருங்கருத்துக்களை அவ்வப்போது வெளியிட்டு அரும்பணிகள் அருளிச் செய்கிறார்கள்.

அவற்றுள் ஒன்றாக இப்போது திருமந்திர முன்னுரை (Introduction to Thirumantram) என்னும்

சிறந்த நூல் பதினைந்து ஆண்டுகள் கழித்து மறுபதிப்பாக வெளிவருகின்றது. கார்த்திகை மாதத்து அனுஷ நட்சத்திரம் ஆதினத்து நான்காவது குரு மகாசன்னிதானம் அருள்திரு உருத்திரகோடி தேசிகருக்கும், ஒன்பதாவது குரு மகாசன்னிதானம் அருள்திரு இராமலிங்க தேசிகருக்கும் குருபூஜை தினமாகும். இந்த அரிய, நன்னாளில் மீண்டும் மலர்ந்திருக்கும் 'திருமந்திர முன்னுரை' நூலின் சிறந்த அம்சங்களைப் பார்ப்பதும் இனிய அனுபவமே.

ஒன்பது தந்திரங்களாக வகுக்கப்பெற்றுள்ள திருமந்திர நூலின் ஒவ்வொரு தந்திரத்தையும் சுருக்கமாகவும் சுவைபடவும் விளக்கிச் சொல்கிறது இந்நூல். சிவாகமங்கள் தந்திரம் என வழங்கப்பெறும். சிவாகம சாரமாகத் திருமந்திரம் இருத்தலால் அதன் ஒவ்வொரு பகுதியும் தந்திரம் என அழைக்கப்பெறுகிறது எனலாம்.

முதல் தந்திரம் :

எல்லா தத்துவ ஞான நூல்களும் மூன்று பொருள்களைப் பற்றியே பேசும். இம்மூன்று பொருள்களைத் தவிர வேறு பொருள்கள் ஏதும் இல்லை. அந்த மூன்று பொருள்களாவன இறை (பதி), உயிர்(பசு), தளை(பாசம்), என்பன எனக்கூறி இம்முப்பொருள்களைப் பற்றிய அடிப்படை உண்மைகள் பலவற்றையும் அழகுற எடுத்துரைக்கின்றது இத்தந்திரம்.

இரண்டாம் தந்திரம் :

இப்பகுதி இறைவன் இயற்றும் ஐந்தொழில்கள் குறித்தும், மூவகை உயிர்கள் குறித்தும் விளக்கி, பொறையுடைமை, பெரியோரைத் துணைக்கோடல் போன்ற சிறந்த அறங்களை உபதேசித்து, சிவநிந்தை, குருநிந்தை கூடாது என அறிவுறுத்துகிறது.

மூன்றாம் தந்திரம் :

இப்பகுதி எட்டு வகையான யோக நெறிகளாம் அட்டாங்க யோகத்தையும், அட்டமா சித்திகளையும், உடலைச் சுத்தமாகப் பேணும் வழிமுறைகளையும் எடுத்துரைக்கிறது.

நான்காம் தந்திரம் :

இப்பகுதி மிக அரிய செய்திகளான மந்திரங்களைப் பற்றியும், சக்கரங்களைப் பற்றியும் அறிவிக்கின்றது. அஜபாமந்திரம், பஞ்சாக்கர மந்திரம், திருஅம்பலச் சக்கரம், திரிபுரைச்சக்கரம், ஏரொளிச்சக்கரம் ஆகிய மந்திரங்களும் தியான முறைகளும் விளக்கமுற கூறப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாம் தந்திரம் :

இத்தந்திரம் சைவ சமய வழிபாட்டு நெறி முறைகளாம் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகியவற்றைச் செம்மையாக விளக்கிச் செல்லும் சிறந்த பகுதியாகும்.

ஆறாம் தந்திரம் :

இப்பகுதி சிவவேடம், தவவேடம், ஆகியவற்றை விளக்கிப் பக்குவச்சீடர்களையும் அபக்குவ சீடர்களையும் வரையறுத்துக்கூறுகிறது.

ஏழாம் தந்திரம் :

இப்பகுதி மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஷை என்னும் ஆறு ஆதாரங்கள் குறித்தும், அண்டலிங்கம், பிண்டலிங்கம், சதாசிவலிங்கம் போன்ற லிங்க வகைகள் குறித்தும், சிவபூசை, குருபூசை, மாகேசுவர பூசை, அடியார் பெருமை, புலனடக்கம் ஆகிய சிறந்த செய்திகள் குறித்தும் விளக்குகின்றது.

எட்டாம் தந்திரம் :

இப்பகுதி ஐவகை உடல்கள், ஐந்து அவத்தைகள், ஆகியவற்றை விளக்கி, தத்வமஸி என்னும் சாமவேத மகா வாக்கியத்தினைப் பொலிவுற விளக்கிச் செல்கின்றது.

ஒன்பதாம் தந்திரம் :

இப்பகுதி ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் பேதங்களான தூல பஞ்சாக்கரம், சூக்கும பஞ்சாக்கரம், அதிசூக்கும பஞ்சாக்கரம் ஆகியவற்றை விளக்கி, சிவபெருமான் இயற்றும் திருக்கூத்து வகைகளைச் சுந்தரக்கூத்து, பொற்பதிக் கூத்து, தில்லைக் கூத்து, அற்புதக்கூத்து என விளக்கிச் சொல்கின்றது. வைராக்கியம் உருவாகும் வண்ணம் பல நல்லுபதேசங்களை உலகியலில் வைத்துச் சிறப்புற உணர்த்துகின்றது.

இவ்வாறு திருமந்திரத்தின் ஒன்பது தந்திரங்களையும் தொகுத்துச் சொல்லி அதன் மூலம் திருமந்திரம் கற்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினை எல்லோர் உள்ளத்திலும் விதைக்கின்ற இந்தச் சீரிய நூல் வெளிவருகின்ற தினம் கார்த்திகை மாதத்து அனுஷ்டந்திரம் ஆகும். இத்தினத்தில் குருபூசை ஏற்றருளும் குரு மகாசன்னிதானங்களைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்வோம்.

ஒருவரைச் செல்வம் உடையவர் என்று சொல்லச் சிறந்த காரணமாயிருப்பது ஊக்கம். அது இல்லாதவர் வேறு ஏதேனும் உடையவராயினும் உடையவர் ஆவாரோ? (ஆகமாட்டார்.)

அருள்திரு உருத்திரக்கோடி தேசிகர் அவர்கள் நான்காவது குரு மகாசன்னிதானமாக அருளாட்சி செய்தவர்கள். இவர்கள்தம் குருமூர்த்திகள் அருள்திரு அம்பலவாண தேசிகர் பத்து ஞான சாத்திரங்கள் அருளிச்செய்த பெருந்தகை. இதன் மூலமே நாம் சீடரின் பெருமையினை எளிதில் உணரலாம். அருள்திரு உருத்திரக்கோடி தேசிகர் அவர்கள் அனுதினமும் சிவபூசை, குருபூசை, மாகேசுவர பூசை ஆகியன இயற்றிப் பக்குவர் களுக்குச் சிவதீக்கையும், சித்தாந்த உபதேசமும் அருளி வந்துள்ளார்கள். அக்காலத்தில் மதுரை மாநகரில் அரசு புரிந்து வந்த முத்துவீரப்ப நாயக்கனின் சிறியதந்தையாருக்குப் புதல்வராக இருந்தவர் செவந்தியப்ப நாயக்கர். இவர் தம் தம்பியாகிய முத்துவீரப்ப நாயக்கரால் கைவிடப் பட்டு இன்னலுற்று வருந்திய காலத்தில் அருள்திரு உருத்திரக்கோடி தேசிகரின் ஞான சீடராகிய ஈசானத்தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களால் ஆதரிக்கப்பெற்றுத் திருமடத்தில் பேணி ஆதரிக்கப் பெற்றார். பின்னர் அரசனாகிய முத்து வீரப்ப நாயக்கன் தெளிவுற்றுத் தமையனாரை அழைக்கவும், தமையனாராம் செவ்வந்தியப்ப நாயக்கர் இதுகாறும் எம்மைப் பாதுகாத்து வந்த ஆதீனத்திற்குத் திருமடமும், விளைநிலம் முதலியனவும் கொடுக்க வேண்டும் எனக்கூறினார். அரசன் மகிழ்ந்து ஒருமடத்திற்கு எட்டு மடங்கட்டிக் கொடுத்து வேண்டும் விளைநிலம் முதலான வையுங் கொடுத்தான். அதன்படி ஈசான சுவாமி களை அழைத்துக்கொண்டு தென்னாட்டுத் தலயாத்திரை செய்து சுவாமிகள் திருவுளப்படி பாவநாசம், திருப்புடைமருதூர், செவ்வல், திருநெல்வேலி, முறப்பநாடு, வள்ளியூர், கன்னியா குமரி, சுசீந்திரம் என்னும் எட்டுத்தலங்களிலும் மடாலயங்கள் அமைத்துப் பல கிராமங்களையும்

அவற்றோடு இணைத்து வழங்கினார். மடாலயங் களை அருள்திரு உருத்திரக்கோடி தேசிகரின் ஞான சீடராம் ஈசான சுவாமிகள் பெயரில் நிறுவச் செய்தார் அரசர். அருள்திரு உருத்திரக் கோடி தேசிகர் இந்த ஈசான மடங்கள்தோறும் எழுந்தருளியிருந்து பல பக்குவ ஆன்மாக்களை உய்யக் கொண்டனர். மேலும் இத்தேசிக மூர்த்திகள் வேப்பதேசிகரைத் துவிதீய ஆசிரிய ராக சுசீந்திரம் ஈசான மடத்தில் எழுந்தருளச் செய்து அங்கு குருமுதல்வரின் திருவுருவினைப் பிரதிட்டை செய்து தென்மாவட்டத்திலும் சற்குரு பரம்பரையினைத் தழைத்தோங்கச் செய்தனர். ஆதீன குருமகாசன்னிதானங்கள், திருமுகங்களில் நமசிவாயம் என்றும், துவிதீய ஆசாரியர் அம்பலவாணர் என்றும், கையொப்பம் இடும் சம்பிரதாயத்தை நிலவச் செய்தார்கள்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் ஒன்பதாவது குருபீடத்தை அலங்கரித்தவர்கள் அருள்திரு இராமலிங்கத்தேசிகர் அவர்கள். இவர்கள் சித்தாந்த ஞானபானுவாய் விளங்கிய அருள்திரு மாசிலாமணி தேசிகரின் ஞானசீடராவார். இவர்கள் பல பக்குவ சீடர்களுக்கு மெய்ஞ்ஞான உபதேச த்தினைத் திருவாவடுதுறையிலும் சுசீந்திரத்திலும் அருளிச் சிவசிந்தனையில் நிலைத்திருந்து மக்கள் சமுதாயம் உயர்ப்பல தவங்களைப் பெருக்கி வாழ்ந்தவர்கள்.

இந்த நன்னாளில் இரண்டு ஞானக்குரவர் களையும் போற்றிப் பரவி, திருமந்திர முன்னுரை நூலினைச் சிந்தித்து சீர்-வளர்-சீர் குரு மகாசன்னிதானம் அவர்களின் குருவருளுக்குப் பாத்திரமாவோமாக!

கச்சியப்ப சிவாச்சாரிய சுவாமிகள்

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

முத்தித் தலங்கள் ஏழனுள் ஒன்று காஞ்சி. தொண்டை நன்னாட்டிற்குத் திலகமாக விளங்குவது. செந்தமிழ்க்கு வரம்பாக விளங்குவது அத்தலம். திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனாரும், சாக்கிய நாயகரும் அவதரித்த தலம். இத் தலத்தைப் பற்றி முழுமுதற் கடவுளாம் முருகப் பெருமானே திருஞானவல்லியாகிய வள்ளியம்மையாரிடத்துப் புகழ்ந்து கூறுகின்றனர்.

‘தரையிடங் கொளும் பதிகளில் காஞ்சியந் தலம்போல் வரைபிடங்களிற் சிறந்தது தணிகைமால் வரையே’

இனி, சிவஞான போதமா பாடிய ஆசிரியர் மாதவச் சிவஞான யோகிகள் இருந்து, இங்குத் தவம் செய்து, இத்தலத்திற்குச் சிறந்ததொரு புராணம் பாடுவாராயின், இத் தலத்தின் பெருமை அளவிடற் கரியதன்றோ?

இத்தகைய காஞ்சி மாநகரில் காளத்தியப்ப சிவாச்சாரியார் என்பவர் இருந்தனர். இவர் ஆதிசைவர் மரபில் தோன்றினவர். கல்வி கேள்விகளில் சாலவும் சிறந்தவர். இவர் குமரகோட்டம் என்னும் திருக்கோயிலில் அருச்சகராக இருந்தனர். நெடுங்காலம் மகப்பேறு இன்றி வருந்தினர். குமரக் கடவுளை வேண்டிப் பற்பல விரதங்களை அனுஷ்டித்தனர். அவர் செய்த தவத்தின் பயனாகக் குமரக் கடவுளின் திருவருளினால் அவருக்கு ஒரு திருமைந்தர் அவதரித்தனர்.

அம்மைந்தருக்குக் கச்சியப்பர் என்ற திருநாமம் குட்டப்பெற்றது. விளையும் பயிர் முளையிலே என்றவாறு இவர் இளமையிலே வளமையாகக் கல்வி பயின்றனர். வடமொழி தென்மொழி என்ற இரு மொழிகளிலும் வல்லவராகி, இரு கண்களைப்

பெற்றவரைப்போல் விளங்கினார். நற்றவர் போற்றும் கற்றவராய் நின்ற அவருக்கு, வாய்மை, தூய்மை, பொறுமை, பெருமை, அன்பு, அமைதி, அடக்கம் முதலிய இனிய குணங்கள் அணிகலன்களாகத் திகழ்ந்தன. வேதம், ஆகமம் என்ற பொது சிறப்பு நூல்களிலும், இலக்கண இலக்கியங்களிலும் வல்லவராகவும், நல்லவராகவும் விளங்கினார்.

சமய தீக்ஷை பெற்றுத் தேவார திருவாசகங்களை ஓதினார். பின்னர் விசேஷ தீக்ஷையும், நிர்வாண தீக்ஷையும் ஆச்சார்ய அபிஷேகமும் பெற்றுக் கொண்டார். குமரகோட்டத்தில் எழுந்தருளியுள்ள குமார்க்கடவுளை மெய்யன்புடன் பூசித்து வந்தார்.

ஒருநாள் அவர் கனவில், மூவரும் தேவரும் அறியாத முழுமுதற் பொருளாம் முருகவேள் தோன்றி, “அன்பனே, கந்தபுராணத்து ஆறு சங்கிதைகளுள், சங்கர சங்கிதையின் முதற் காண்டமாகிய சிவரகஸ்ய காண்டத்தினுள்ள நமது சரித்திரத்தைத் தமிழில் விரித்துப் பெருங் காவியமாகப் பாடுக. அதற்குக் கந்தபுராணம் என்று பெயரிடுக” என்று கட்டளையிட்டருளினார்.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் கனவில் கந்த வேளைக் கைதொழுது, “கருணைக் கடலே! வேதங்களும் காணாத தேவரீருடைய புராணத்தைச் சிறியேன் எங்ஙனம் பாடுவேன்” என்று கூறினார். முருகவேள், ‘**தீகட சக்கர செம்முகம் ஐந்துளான்**’ என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்துப் பாடுகின்ற வன்மையும் தன்மையும் வழங்கி அருளினார்.

ஒருவனுக்கு ஊக்கம் உடைமையே நிலையான உடைமை ஆகும். மற்ற பொருளுடைமை நிலையில்லாமல் நீங்கிவிடும்.

கனவு தெளிந்து எழுந்த கச்சியப்பர், இறைவன் திருவருளை நினைந்து நினைந்து கண்ணீர் மல்கி, உள்ளங் கசிந்து, “செவ்வேட பரமனே! நின் திருவருள் இருந்தவாறு என்னே! நலமொன்றும் இல்லாத நாயினேனையும் ஒரு பொருள்படுத்தித் தக்கார் பலர் இருக்கத் தேவரீர் புராணத்தை எளியேனைப் பாடுமாறு பணித்தருளினீரே! மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே! ஆற்றலில்லா அடியேனுக்கு ஆற்றலை அளித்தால் ஆணையின் வண்ணம் அப்பணி புரிவேன்” என்று கூறி அப்பணியை மேற்கொண்டார். நாள்தோறும் முதல்வன் புராணத்தைப் பாடிய ஏட்டையும் எழுத்தாணியையும் இரவு பூஜை முடிந்தபின் குமரகோட்டத்து முருகவேள் திருவடியின் கீழ் வைத்துவிட்டுத் திருக்கதவம் சாத்தி, திருக்காப் பிட்டுக்கொண்டு தமது இல்லம் போவார். மறுநாள் காலையில் திருக்கோயிலைத் திறந்து ஏட்டை எடுப்பார். அதில் சில திருத்தங்கள் செய்திருப்பதைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சியுறுவார்.

இவ்வாறு பலநாட்கள் முயன்று கந்த புராணத்தைப் பாடி முடித்தனர். குமரகோட்டத் திருக்கோயிலுள் அதனை அரங்கேற்றத் தொடங்கினார். நானா பக்கங்களிலுமுள்ள சிவனடியார்கள், நற்பெரும் புலவர்களும், வேத வேதாங்க பாரங்கதர்களும், மன்னர்களும், பெருஞ் செல்வர்களும், அன்பர்களும் மலரில் வண்டினங்கள் மொய்ப்பதுபோல் வந்து கூடினார்கள். திருவீதிகளை அலங்கரித்தார்கள்.

கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் குமரகோட்டத்து முருகவேளைப் பூசித்து அவர் திருமுன் மெழுகி, பீடமிட்டு, அதன்மேல் பட்டை விரித்து நறுமலர்களைத் தூவி தூபதீபம் காட்டிக் கந்தபுராணத் திருமறையை அதன்மீது வைத்து அருச்சித்து ஆராதனை செய்து அஞ்சலி புரிந்து வழிபட்டனர். பின்னர் அதனை எடுத்துத் ‘தகட சக்கரச்

செம்முகம் ஐந்துளான்’ என்னும் முதற் செய்யுளை ஒருமுறை வாசித்தனர். அதற்குப் பொருள்கூறும் முகத்தான் “திகழ் தசக்கர செம்முகம் ஐந்து உள்ளான்” என்று பதப்பிரிவு செய்துகொண்டு “விளங்குகின்ற பத்துத் திருக்கரங்களும், செவ்விய ஐந்து திருமுகங்களும் உள்ள சிவபெருமான்” என்று பொருள் விரித்தார்.

அங்கிருந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர் “திகழ் தசம், திகடசம் என்று புணர்வதற்குத் தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களுள் விதி இல்லையே! ஆகவே இதற்குத் தக்க சமாதானம் கூறுதல் வேண்டும்” என்றார்.

கச்சியப்பர், “ஐயா! தாங்கள் கூறியது நியாயமே. இம் முதல் அடி அடியேனுடைய வாக்கன்று. செந்தமிழ்க் கடவுளாம் செவ்வேட பரமனுடைய திருவாக்கு. அப்பெருமானே இம்முதலடியை அடியேனுக்கு அருளிச் செய்தார்” என்றனர். அப் புலவர் புன்முறுவல் செய்து, “முருகன் மொழியாயினும் அதற்கு ஓர் இலக்கணம் இல்லையாயின் நாங்கள் எவ்வாறு ஒப்புக்கொள்வோம். ஆகவே இதற்கோர் ஞாயம் காட்டினால் அன்றி இப்புராணம் அரங்கேற்றுதல் கூடாது” என்று மறுத்தனர். அத்துடன் அன்று புராண அரங்கேற்றம் நின்றது. அவையிலுள்ளோர் அனைவரும் பெரும் அலக்கன் உற்றனர். இது எவ்வாறாகுமோ என்று வருந்தினார்கள். ஊர் முழுவதும் இது சம்பந்தமான பேச்சாகவே இருந்தது.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் செவ்வேளைத் தியானித்து, “தேவதேவா! நின் திருப்புராணத்தின் அரங்கேற்றம் தடைப்பட்டதே நின் திருவருள் யாதோ? சிறியேன் என் செய்வேன்?” என்று துதித்து, அன்று முழுவதும் உணவு உட்கொள்ளாமல் முருகனைப் பூசித்து, அன்றிரவு கோயிலுக்கு முன் தரையில் படுத்து, கண்ணீர்

வடித்து உறங்கினார். அவர் கனவில் கந்தவேள் தோன்றி, “அப்பனே! நாளை அரங்கேற்றத் தொடங்குவாயாக. நாம் அங்கு வந்து தடைக்கு விடை பகர்வோம்” என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார்.

மறுநாள் குமரகோட்டத் திருக்கோயிலுக்கு முன் அமைந்துள்ள பந்தரில் அவை கூடியது. அவையின் நடுநாயகமாக கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் வீற்றிருந்தனர். வினாவை எழுப்பிய புலவரும் எதிரில் அமர்ந்திருந்தனர். சிறுது நேரம் அவையில் அமைதி நிலவியது. ஒரு புலவர் ஒரு புத்தகத்தோடு அங்கு வந்து நின்று, “சபையோர்களே! இப்புத்தகம் வீரசோழியம் எனப்படும். இதில் சந்திப்படலத்தின் 18ம் செய்யுளில் “திகட சக்கரம் எனப் புணருவதற்கு விதி உளது” எனக் கூறி, அதைப் படித்துக்காட்டி, அப்புத்தகத்தைத் தந்து “ஐயம் அகன்றதா?” என்று கேட்டு, உடனே மறைந்தருளினார்.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரும் அவையினரும் அதிசயமுற்று புலவராக வந்தவர் முருகக் கடவுளே என்று உணர்ந்து அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல் உருகி உரோமம் சிலிர்த்து துதிக்கப் பரவசம் அடைந்தார்கள்.

சபையிலுள்ளோர் கச்சியப்பரைப் பன்முறை பணிந்தார்கள். வினா எழுப்பிய புலவர் சிவாச்சாரியாரை நன்முறையுடன் பன்முறை தொழுது, “சுவாமி! தேவரீருடைய பெருமையை அறியாத நாயினேன் புரிந்த பெருங் குற்றத்தை மன்னித் தருளவேண்டும்” என்று வேண்டி நின்றார். கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அவரைத் தழுவி, “அன்பு கெழுமிய நண்பரே, தங்களால் முருகனுடைய திருவருள் வெளிப்பட்டது. ஆதலால் தாங்கள் வினாவியது திருவருளின் செயலேயாகும். வருந்தற்க” என்று கூறி ஆறுதல் செய்தார்.

புலவர்கள் அனைவரும், “இனி புராண அரங்கேற்றம் நிகழுவதாக” என்று விண்ணப்பித்தார்கள். அன்று முதல் நாள்தோறும் புராண அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்து வந்தது. அரங்கேற்றத்தில் கலந்து கொள்ளும் அந்தணர்களுக்கும், அடியார்களுக்கும், வறியவர்களுக்கும், தொண்டை நாட்டு இருபத்து நான்கு கோட்டத்துள்ள பெருமக்கள் அன்னதானம் முதலியன செய்து உபசரித்தார்கள்.

அரங்கேற்றம் ஓராண்டு நடந்து முடிவுபெற்றது. கந்தபுராணத் திருமுறையை, விதிப்படி அருச்சித்து வழிபட்டார்கள். ஆசிரியரையும், அவ்வண்ணமே வழிபட்டார்கள். புராணத்தையும் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியாரையும் தந்தச்சிவி கையில் எழுந்தருளப் புரிந்து, வெண்சாமரம் இரட்டியும், வெண்கொற்றக் குடை பிடித்தும், மங்கல வாத்தியங்களை முழங்கியும், ‘அரகர சுப்ரமண்யோம்’ என்று திசைகள் செவிடுபட ஒலித்தும், திருவீதிகளில் வாழை கமுகுகள் நாட்டியும், தோரணங்கள் பூமாலைகள் அமைத்தும், நிறைகுடங்கள் வைத்தும், நறுமலர்கள் தூவியும் நகர்வலம் செய்வித்தார்கள். குமரகோட்டக் கோவிலை அடைந்து திருமுறையையும், ஆசிரியரையும் உள்ளே கொண்டுபோய் எண்ணில்லா உவகையுடன் ஆடியும் பாடியும் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். அப்பொழுது அன்பர்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. எல்லோரும் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியரைப் பலமுறை பணிந்து விடைபெற்று நீங்கினார்கள்.

புலவர்கள், உச்சிமேல்கொண்டு போற்றும், கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார், குமரகோட்டப் பெருமானைப் பூசை செய்து கொண்டும், ஞானநிட்டையில் இருந்தும், பலகாலம் வாழ்ந்து செவ்வேளையும் போற்றி அப்பெருமானுடைய அடிமலர் நிழலை அடைந்தனர்.

ஊக்கத்தை நிலையான கைப்பொருளாகக் கொண்டவர். தம் செல்வத்தை இழந்தாலும், அதை இழந்தோம் என்று துன்பப்படமாட்டார்.

சிவஞானபோதம்

மட்டுவில் ஆ. நடராசா

சிறப்புப்பாயிரம்

மலர்தலை யுலகின் மாயிரு டுமியப்
பலர் புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிருமர்ந்
தருந்துயர்க் குரம்பையி னான்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
வுயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்குழ் வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவராடி புனைந்த தலைமை யோனே.

இதன் பொருள் :- மலர்தலை உலகின் மா இருள்
துமிய - விரிந்த இடத்தையுடைய உலகத்திற்
பொருந்திய பெரிய புறவிருள் கெடும்படி, பலர்
புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதை - பலராலும்
புகழப்படுகின்ற சூரியன் உதயகிரியிலிருந்து
புறப்பட்டாலன்றி, காண்டல் செல்ல கண்போல் -
காணமாட்டாத கண்ணொளி போல, அருந்துயர்க்
குரம்பையின் ஆன்மா நாடி - பொறுத்தற்கரிய
துன்பங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாகிய (தோல்,
இரத்தம், இறைச்சி, நரம்பு, எலும்பு, மூளை,
சுக்கிலம் எனப்படும் ஏழு தாதுக்களாற் கட்டப்பட்ட)
கூடாகிய (காணப்படுகின்ற) உடம்பாலே
(காணப்படாத) ஆன்மாவையும் பரமான்மாவையும்
அனுமானப் பிரமாணத்தால் ஆராய்ந்து (அவற்றது
தடத்த இலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பை
உணர்ந்து), கண் இருள் தீர்ந்து - (அவ்வுணர்ச்
சியாலே) கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய
ஆணவ மலம் நீங்கப் பெற்று, ஈண்டிய பெரும்
பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு - எல்லா நூல்களின்
பொருளும் தன்பொருளேயாகத் திரண்டு கூடிய
பெரும் பெயரெனப்படும் ஒரு வார்த்தையாகிய
மகா வாக்கியத்தால் எடுத்தோதப்படும் முதற்

கடவுளது திருவருளாலே சீவான்மா பரமான்
மாக்களது சொருப இலக்கணமெனப்படும் சிறப்பி
யல்பை அனுபவத்தாற் கண்டுணர்ந்து, மயர்வு
அற - மயக்க வாசனையற்றுச் சிவாநுபவம்
பெறுதற் பொருட்டு, நந்தி முனி கணத்து
அளித்த (சீகண்ட தேவர்பாற் கேட்டருளிய)
நந்தியெம் பெருமான் சனற்குமாரர் முதலிய
முனிவர் களுக்கு உபதேசித்த, உயர்
சிவஞானபோதம் உரைத்தோன் சரியை, கிரியை,
யோகம் என்னும் மூன்று பாதப் பொருள்களை
ஆராயும் நூல்களின் மேம்பட்ட சிவஞான
போதமென்னும் வடநூலை மொழிபெயர்த்துக்
கூறி அதற்குக் கருத்துரை, மேற்கோள், ஏது,
திருட்டாந்தங்களைக் கொண்ட வார்த்திகப்
பொழிப்புரையுஞ் செய்தோன், பெண்ணைப் புனல்
குழ் வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன் -
பெண்ணையாற்று நீர் குழ்கின்ற திருவெண்ணெய்
நல்லூரிற் நிருவவதாரஞ் செய்த சுவேதவனப்
பெருமான் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமமுடையான்,
பொய் கண்டு அகன்ற மெய்கண்ட தேவன் -
பொய்ச் சமயங்கள் கூறும் பொருள் இதுவிது
வென்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தால்
மெய்கண்ட தேவனென்னும் சிறப்புத் திருநாமமு
டையான், பவம் நனி வன்பகை கடந்த தவர் அடி
புனைந்த தலைமையோனே - பிறவியாகிய
மிருந்த வலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர்
தனது திருவடிகளைச் சிரமேற் சூடிக்கொள்ளுதற்
கேற்ற தலமைப்பாட்டை உடையோன் என்றவாறு.
துமிதல் - கெடுதல், கண்இருள் - கருதி உணரப்
படும் இருள், கண்ணுதல் - கருதுதல், பவம் -
பிறப்பு.

இச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் இடம்பெறும் உவமான
உவமேயங்கள் வருமாறு:-

உவமானம் உவமேயம்
கண் உயிர்

இருட்கேடு - மலநீக்கம்
 பொருட்காட்சி - சிவப்பேறு
 சூரியன் - சிவஞானபோதம்

சூரியனது வரவு நிருவிகற்ப சவிகற்பக் காட்சிகளுக்கு இன்றியமையாததென்பதை விளக்குவதற்காக, ஞாயிறு படரின் காண்டல் செல்லுங் கண் எனக் கூறவேண்டியதை, ஞாயிறு படரின் அல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்ணென எதிர்மறையாகக் கூறினார்.

நிருவிகற்ப சவிகற்பக் காட்சிகளுக்கு சூரியனது வரவு இன்றியமையாதவாறுபோல, மலநீக்கத்துக்கும் அனுமானப் பிரமாணத்தால் சீவான்மாவினதும் பரமான்மாவினதும் பொதுவியல் புகளை அறியும் ஆராய்ச்சி அறிவுக்கும் திருவருளால் அவற்றின் சிறப்பியல்புகளை அறியும் அனுபவ அறிவுக்கும் சிவஞானபோதம் இன்றியமையாது வேண்டப்படுமென்பதை இந்த உவமான உவமேயங்கள் விளக்குகின்றன.

நிருவிகற்பக் காட்சி - பொருளைப் பிண்டமாகக் காணுங்காட்சி
 கவிகற்பக் காட்சி - பொருளைச் சாதி, பெயர், குணம், குறி முதலியனவாகப் பகுத்துக் காணுங் காட்சி

தலைமை பற்றி அருந்துயர்க் குரம்பை என்று கூறினாரேனும் இனம் பற்றிப் புவன போகங்களுங்கொள்ளப்படும். உடம்பில் வைத்து அனுமானப் பிரமாணத்தால் ஆராய்ந்தறியப் படுவதாகிய பதிபசு பாசங்களின் பொதுவியல்பு முதல் ஆறு சூத்திரங்களாலும் இறைவனது திருவருளால் அநுபவித் தறியப்படுவதாகிய அவற்றின் சிறப்பியல்பு பின் ஆறு சூத்திரங்களாலும் அறியப்படும்.

நாடி என்றதால் அனுமானப் பிரமாணத்தால் அறியப்படும் என்பதும் கண்டு என்பதால் அனுபூதியால் அறியப்படுமென்பதும் பெறப்படும்.

பொதுவியல்பு பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் என்னும் இரண்டியல்களாற் கூறப்பட்டு, கேட்டல், சிந்தித்தல் என்னும் இருதிறத்தால் உணரப்படும். சிறப்பியல்பு சாதன முகத்தானும் பயன் முகத்தானுங் கூறப்பட்டு கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடுதல் என்னும் நான்கு திறத்தானும் உணரப்படும்.

இச் சிறப்புப் பாயிரத்திற் கூறப்பட்டிருப்பதென்ன வென்றால் :- பதி, பசு, பாசங்களின் பொதுவியல்பு சிறப்பியல்புகளைக் கூறும் ஆகமங்கள், பொருள்கள் ஏழு, ஆறு, ஐந்து, நான்கு, மூன்று என்று வேறு வேறு விதமாகக் கூறுதலால் ஆகமங்களைக் கற்போர் அவற்றின் பொருளொற்றுமையை உணரமாட்டாது, ஒவ்வொரு ஆகமப் பொருளையே கைக்கொண்டு ஐக்கவாத முதலான பல சமய வாதிகளாக வேறுபட்டுத் தம்முள் மாறுகொண்டு மயங்குவர். அவ்வாறு மயங்காது அவ்வாகமங்களின் பொருளொற்றுமை உணர்த்து தற் கெழுந்தது இந்நூல். சிவஞானபோதமென்பது இக்காரணத்தால் வந்த பெயரென்பதை வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தின் இறுதிச் சூத்திரத்தில் இந்தப் பிரகாரம் சைவார்த்த நிர்ணயத்தைச் சிவஞான போதத்தில் அறிகவென்று கூறப்பட்டிருப்பதனால் அறிக.

சுவாயம்புவம் சிவம், பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை எனப் பொருள்கள் ஏழென்றும், பெளட்கரம் பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை எனப் பொருள்கள் ஆறென்றும் பராக்கியை முதலியன பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், மாயை எனப்பொருள்கள் ஐந்தென்றும், சர்வஞானோத்தரம் சிவம், பதி, பசு, பாசம் எனப் பொருள்கள் நான்கென்றும், மிருகேந்திரம் முதலியன பொருள்கள் மூன்றென்றுங் கூறும்.

சரியை, கிரியை, யோகம் என்னும் மூன்று பாதப் பொருளையும் ஆராயும் நூல்கள் சோமசம்புவத்ததி முதலியன. சிவஞானபோதம் அந்நூல்

செல்வம், தளர்வில்லாத ஊக்கம் உள்ளவனிடத்திற்குத் தானாகவே வழி கேட்டுக் கொண்டு செல்லும்.

களின் மேற்பட்ட நூலாதலால் அந்நூல்களைக் கற்றுணர்ந்த பின்பே சிவஞான போதத்தைக் கேட்கவேண்டுமென்பது பெறப்படும். எனவே தீக்கை பெற்றுச் சிவாகமங்களை ஓதி, அதன்பின்னர் சரியை முதலியவற்றை ஆராயும் நூல்களைக் கேட்டு, அந்நூல்களின் வழியொழுகி மனந்தூய்மை யுடையராய், நித்த அநித்தப் பொருள்களின் உணர்வுண்டாகிப் பிறவிக் கஞ்சி நிலையான வீடுபேற்றை அடைய வேண்டுமென்னும் விருப்பமிக்குடையராய் வந்த அதிகாரிகளுக்கு இச் சிவஞானபோத நூலை உணர்த்துகவெனக் கூறியதாகக் கொள்க.

இப்பாயிரத்தில் நந்தி முனிகணத்தளித்த என்பதனால் வழியும் வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன் மெய்கண்டதேவன் என்றதனால் தமிழ் வழங்கும் நிலமே இந்நூல் வழங்கும் நிலமென எல்லையும் ஆக்கியோன் பெயரும் சிவஞானபோதமென்ற தனால் இந்த நூல்களைக் கேட்டதன் பின்னர் இதைக் கேட்கவேண்டுமென்னும் யாப்பும் சரியை, கிரியை, யோக பாதங்களைக் கூறும் நூல்களைக் கேட்போரே இந்நூலைக் கேட்டற்குரியரெனக் கேட்போரும் நாடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வற என்றதனால் நூற்பயனுங் கூறியவாறு காண்க.

வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும் நுதலிய பொருளை விடயமென்றும் கேட்போரே அதிகாரிகளென்றும் பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுவர்.

இச்சிறப்புப் பாயிரத்தைச் செய்தவர் அருணந்தி சிவசாரியரென்பது செவிவழிச் செய்தி.

(மிகுதி அடுத்த இதழில் தொடரும்)

குறிப்பு :- மெய்கண்டதேவ நாயனார் அருளிச் செய்த சைவசித்தாந்த நூல் சிவஞானபோதம். சனகாதி முனிவர் நால்வருக்கும் வேதத்தையும் வேதாந்தங்களையும் கற்றுத் தீராத மலைவைத் தீர்த்தற் பொருட்டு கல்லால் நிழலில் எழுந்தருளியிருந்த தக்ஷணா மூர்த்தியின் திருக்கரத்தில் இருந்ததும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு அருள்புரிவதற்காக இறைவன் குரு வடிவங் கொண்டு எழுந்தருளி வந்து திருப்பெருந்துறையில் இருந்த மரத்தின் கீழ் வீற்றிருந்தருளிய போது திருக்கரத்திற்றித்திருந்ததும் சிவஞானபோதம்.

நந்தியெம்பெருமானுக்கு ஆகமங்கள் கூறும் பொருள் வேற்றுமை பற்றி ஐயமுண்டானபோது அதை நீக்குவதற்குச் சிவபெருமானால் உபதேசிக்கப் பெற்றதும் சிவஞானபோதம்.

மெய்கண்டதேவ நாயனார் இரெனர ஆகமத்திலுள்ள சிவஞானபோதத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து, சூத்திரத்துக்குக் கருத்துரையும் சூத்திரத்தைப் பதச்சேதஞ் செய்து தேற்கோள், ஏது திருட்டாந்தங்களும் (உதாரணங்களும்) அருளிச் செய்தார். இந்நூல் 12 சூத்திரங்களையும் 39 அதிகரணங்களையும் 82 வெண்பாக்களையும் கொண்டது.

மெய்கண்டார் அருளிச் செய்த கருத்துரை, மேற்கோள், ஏது, திருட்டாந்தங்களைக் கொண்டும் நூற்பொருளை அறிவது அரிதாகலின் இவற்றை விளக்குவதற்காக இவற்றிற்குத் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்து மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள் சிற்றுரையும் பாடியம் எனப்படும் பேருரையும் அருளிச் செய்தார்.

அவருடைய சிற்றுரையைத் தானும் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை யென்பது பலருடைய கருத்து. அதனால் அவ்வுரையைத் தழுவி இவ்வுரை எழுதப்படுகின்றது. இவ்வுரையைப் பற்றிய ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

சித்தர்களின் தத்துவ ஞானங்கள்

ஞானசீரோமணி, சைவப்புவர்மணி, வித்துவான் கலாபுஷணம் திரு. வ. செல்லையா

பண்டுதொட்டு இந்தியாவில் ஆத்துமஞானநெறி பல்கிப் பெருகி வளர்ந்து வருகிறது. அதன் ஊற்று அங்கிருந்து பிரவாகித்து ஈழத்திலும் செறிந்துள்ளதைக் காணலாம். சைவப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களும் அங்கிருந்தே இங்கு பரம்பலாயின. ஈழத்து ஆலயங்களிலும் வழிபாட்டு முறைகளிலும் அந்தநெறியே பின்பற்றப்படுகின்றன. அங்கு என்ன புதுமை நிகழுமோ அத்தனையும் இங்கு பிரதிபலிக்கத் தவறுவதில்லை. அந்தநெறியிலேயே சித்தர்களின் தத்துவ ஞானங்களும் அங்கிருந்துவந்த சாதுக்களினால் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. வந்தவர்களும் இங்கு நிலை பெற்றிருந்து தத்துவஞானங்களை ஊற்றெடுக்க வைத்துவிட்டனர். அவ்வூற்று இன்றும் பிரவாகித்துக் கொண்டேயிருப்பதனை நாம் காணமுடிகிறது.

இந்தியாவின் வடபாலில் அமைந்திருப்பது இமயம். அதனடியில் உள்ள சாரல் குகைகளில் லெல்லாம் சாதுக்கள் சென்றிருந்து ஆத்துமஞானத்தை வளர்த்தெடுக்கலாயினர். பன்னெடுங்காலமாகத் தவ விரத அநுட்டானங்களாலும்; தியானம் நிஷ்டை முதலியவற்றினாலும் புலன்களை அடக்கி இறைவழிபாட்டில் நின்று தத்துவஞானம் கைவரப்பெற்றார்கள். அதனைச் சாதனை புரியத் தென்னாடு வரையும் அங்கிருந்து வந்து தமக்குச் சீடர்களை உருவாக்கிப் பரப்பலாயினர். அந்தநெறி இமயத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்து இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் பரவலாகியது. இந்திய தத்துவஞானம் என்று கூறப்படும் சித்தர்கள், சாதுக்கள் தத்துவஞானமும் இதுவேயாகும். உலகத்தில் வழங்கப்பட்டு உரைக்கப்பட்டுவரும் “இந்தியதத்துவஞானம்”

என்பதும் இதுவே. வேதாந்தக்கொள்கை என்றும் பிரித்துப் பேசப்படுபவையும் இதையே குறிக்கும். இதனைச் சித்தர் பரம்பரையின் அடிநாதமாக விளங்கும் தாயுமான சுவாமிகள் “வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சன் மார்க்கம்” என்று தெளிவாகக் கூறுவர். இவையாவும் தத்துவஞானங்கள் என்று பொதுமுறையில் கூறப்படும். சித்தர்களுக்கு இந்தியாவில் வழக்கில் உள்ள மொழிகளால் எதுவித கஷ்டமுமில்லை. அவர்களுக்கு எம்மதமும் சம்மதம். எம்மொழியும் தம் மொழியே. கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கே மொழி. ஞானமொழி அது வேறு. இறைவனை ஆரியன் காண் - தமிழன் காண் என்கிறார்கள். அவனுக்கு மொழியேது! மாணிக்கவாசகர் தென்னாடுடைய சிவன் - எந்நாட்டுக்கும் இறைவன் என்றார். தென்னாட்டில் தமிழில் பூசை ஏற்கிறார். மற்றெந் நாடுகளிலும் அவ்வம்மொழிகளில் இறைவன் பூசை ஏற்கிறார் என்பதே கருத்து. எங்களுக்குத்தான் மொழி - பிரச்சனை. சித்தர்களுக்கும் அவர்தம் தத்துவ ஞானங்களுக்கும் மொழி - பிரச்சினை இல்லை என்பது தெளிவு.

சித்தர்கள் என்போர் தன்னையறிந்த ஞானிகள் என்பதாகும். நாம் நம்மை அறியோம். அதனால் நாம் ஒன்றினையும் அறியமாட்டோம். “நான் ஆர்? என்னுள்ளமார்? ஞானம் ஆர்” என்பன விசாரங்கள். இவை புரிந்தால் போதும். தன்னியல்பான நிலையிலிருந்து வேறுபட்ட நிலையையடைவோம். “தன்னை மறந்தான்; தன் நாமம் கெட்டான் தலைப்பட்டான்; நங்கை தலைவன் தாளே” என்கிறது திருமுறை. திருமுறைகளும் நமக்குப் போதிப்பது இறைதத்துவமேயாகும். உலகம் இறைவனைச் சார்ந்தே உய்வுபெற முடியும்.

நீர்ப் பூக்களின் கம்பின் நீளம் அவை நிற்கும் நீரின் அளவாகும். அதுபோல மக்களின் வாழ்க்கை உயர்வு அவருடைய ஊக்கத்தின் அளவாகும்.

இதுவே முழுவதும் உண்மையெனக் கொண்டு சித்தர்கள் ஒழுகிவந்தார்கள். உண்மையில் உண்மையையுங்கண்டு உண்மையானேன். அட்டமா சித்துக்கள் கைவரப் பெற்றாலும் சித்தர்கள் அதில் முழுநாட்டத்தையும் வைத்து அதனையே சாதனையாகக் கொள்ளமாட்டார்கள். தேவையளவுக்கு மிஞ்சி அதனைக் கையாள மாட்டார்கள். ஈழத்துச் சித்த சிரோமணிகளில் ஒருவர் குழந்தைவேலுச் சுவாமியார். அவர் இரும்பைப் பொன்னாக்கும் இரசவாதம் செய்யும் சித்துக் கைவந்தவர். அவர்கூட அவ்வரசவாதக் கலையை அளவாகவே கையாண்டுள்ளார். யார் விரும்பினாலும் அதனை நீண்டு கையாளவில்லை. மக்களுக்காக அருள்பாலிப்பதுவே அவர்களின் கொள்கை. மற்றவைபூராவும் இறைநாட்டமே அவர்களின் தத்துவமாக அமைந்தவையாகும். சித்து - சித்தி என்ற பதங்கள் சித்தர்கள் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது கையாளப்படுகின்றன. சித்து ஒருவகைச் சகலை சித்தி என்பது அநு பூதிப் பேறு பெறுதலைக் குறிக்கும். இதில்தான் பிரச்சினை உதயமாகின்றது. சித்து உள்ளவரும் சித்தர்கள் தான். இவர் ஒரு வகையினர். இவர்கள் இறைநாட்டம் அற்று, சித்திபெறுதலுங் கூடாது போகலாம். சித்திபெற்றவர்களும் சித்தர்கள்தான். அவர்கள் சித்துக் களைக் கையாளாமல் அதனைத் தவிர்த்து இறைநாட்டத்தில் ஈடுபட்டு அவன்பாத மடைய முத்திப் பேறடையச் சித்திபெற்றவர்கள். இவர்கள் இறுதிக் கட்டத்தில் அநுபூதிமான்களாகி பூரணம் பெறுகிறார்கள். இவர்களின் நெறியில் இதனை மகாசமாதிப்பேறு என்றுங் கூறலாம். ஆயின் சைவசித்தாந்தத் தத்துவப்படி “தாடலை போல் கூடுதல்” என்பதாகும். “உப்பினிடை அப்பு” என்பதும் பொருத்தமானதே. இதனை “அத்துவிதம்” என்பர். இரண்டறக்கலத்தல் என்றாலும் பொருந்தும். ஆன்மாவும் சிவமும் ஒரேமயமாதல் “சிவமாக்கி எனையாண்ட அத்தன் எனக்கருளியவாறு” என்று அநுபூதிச்செல்வர் மாணிக்கவாசகர் கூறுவர். இதனையே நாம் “சிவமயம்” என்று குறிப்பிடுகிறோம். சித்துடன்

அந்நியமின்றி ஐக்கியப்படுதல் என்பது மிகமிகப் பொருத்தம்.

தென்னிந்தியாவிலுள்ள தமிழ்நாட்டில் உதய மான சைவசித்தாந்தம் சித்தர் வழிச் சம்பந்தமுடையது. இதுவிடயமாக அத்தத்துவம் பற்றி விளங்கவைத்துக் கொண்டிருக்கும் மெய்கண்டசந்தானம் பற்றிச் சிறிதளவாவது தெரிந்துகொள்ளுதல் பொருத்தமுடையது. மெய்கண்ட சந்தானவழி கைலையிலிருந்து ஊற்றெடுத்துத் தென்னாடுவரையும் பரவி இலங்கையிலும் காலுன்றியுள்ளதை நாம் அறிதல் வேண்டும். இதன் முதல்வர் இறைவன். கல்லால் மரநிழல் அமர்ந்து நால்வருக்கும் அறமுரைத்த கடவுள். இவர்களில் ஒருவர் சனத்குமாரர் அவர் திருநந்தி தேவரிடம் தான் பெற்ற ஞானத்தைச் சத்தியஞானதரிசினிக்கு வழங்க அவர் பரஞ்சோதி மாமுனிக்கு வழங்கினார். பரஞ்சோதி தென்னாடு நோக்கி வந்து பரிபக்குவ நிலையடைந்திருந்த மெய்கண்டாருக்கு அருள இங்ஙனமாக சைவசித்தாந்த தத்துவம் தென்னாட்டில் காலுன்றிக் கொண்டது. அது பின் சந்தானாச் சாரியார்களால் மெய்கண்டஞானசந்தான முறையாக வளர்ந்து மடாதிபதிகள் கையில் வந்தடைந்தது. இவர்கள் தான் சைவாதீன கர்த்தாக்கள் ஆவர். இவர்கள் சித்தர் மரபைப் பேணியவர்கள் ஆவர். திருநீலகண்ட உருத்திரர், சிறும்பல நாடிகள், தாயுமானவர் முதலானவர் களும் இச்சித்தர்கள் வரிசையில் வைத்தெண்ணப் படவேண்டியவர்கள். பின்னர் உதயமான தொண்டை மண்டலம் காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டார் ஆதீனத்தைத் தொடக்கிச் சித்தர்களின் தத்து வத்தைக் கால்கோள் செய்துவைத்த பெருமை அவர்களையே சாரும். ஸ்ரீலஹீ என்ற பத உபயோகம் ஆதீன முதல் வர்களும் கையாண்டு வருகிறார்கள். இப்பதம் சித்தர்களுக்குரியது. இலங்கையிலும் மெய்கண்டார் ஆதீனம் உதயமாகிச் செயற்பட்டு வருவதை யாவரும் அறிவர். (மிகுதி அடுத்த இதழில்)

மெய்ம்மை

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்

ஒருநாள் விடியற்காலையில் இரண்டு சிறுவர்கள் ஒரு சந்தைக்குப்போய், தங்களுடைய சிறிய கடைகளில் தாங்கள் கொண்டுபோன பொருள்களைப் பரப்பிவைத்து, விற்கிறதற்காக உட்காந்தார்கள். ஒரு கடையில் பழங்களும் காய்கறிகளும், மற்றொன்றில் தேங்காயும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. சந்தை கலைந்தது. இந்தச் சிறுவர்களிடத்தும் பலபேர் பொருள்கள் வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள்.

முருகனுடைய கடையில் எல்லாம் விற்றுக் கடைசியாய் ஒரு முலாம்பழம் மாத்திரம் இருந்தது. ஒரு பெரியமனிதர் வந்து, கையை அந்த முலாம்பழத்தின் மேல் வைத்து, எவ்வளவு பெரிய முலாம்பழம்? இதற்கு என்ன விலை சொல்லுகிறாய், “அடா தம்பி?” என்று கேட்டார்.

“இந்த முலாம்பழம் ஒன்றுதான் என்னிடத்தில் மிகுந்தது. இது நல்ல பழம்போல் தோன்றினாலும் இதில் கொஞ்சம் பழுது இருக்கின்றது ஐயா,” என்று சொல்லி அந்தச் சிறுவன் அந்தப் பழத்தை மறுபுறம் திருப்பிக் காட்டினான்.

“ஆம் ஆம்! பழுது இருக்கின்றது! எனக்கு அது வேண்டாம்”. என்று சொல்லி, அந்தப் பெரிய மனிதர் அந்தச் சிறுவனுடைய அழகிய வஞ்சகமில்லாத முகத்தைப் பார்த்து, “உன்னுடைய பழத்திலுள்ள பழுதை வாங்க வருபவர்களுக்குக் காட்டுவது விற்கவந்த உனக்கு ஆகுமா?” என்று கேட்டார்.

“பொய்சொல்வதைப் பார்க்கிலும் இது நல்லது, ஐயா” என்று அந்தச் சிறுவன் பணிவுடன் சொன்னான். “நீ சொன்னது சரி, அடா தம்பி, ஒருபோதும் அதை மறவாதே, நான் உன்னுடைய கடையை இனி மறவேன்”. என்று சொல்லி, அந்தப் பெரிய மனிதர் கிருஷ்ணன் கடை முகமாகத் திரும்பி, “இது என்ன நல்லபழத்தேங்காயா?” என்று கேட்டார். “ஆம், ஐயா, நல்லபழக்காய், நேற்றுத் தான் பிடுங்கினது நான்தான் உரித்தேன்”. என்று கிருஷ்ணன் மறுமொழி சொன்னான். அந்தப் பெரிய மனிதர் அதை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போயினார்.

“முருகா, நீ என்ன பெரிய மூடன்! முலாம் பழத்திலுள்ள பழுதை அந்த மனிதனுக்குக் காட்டுகிறதா! நீ சொன்ன உண்மைக்காக அந்தப் பழத்தை இனி வீட்டுக்குக்கொண்டு போ, அல்லது எங்கேயாவது எறிந்துவிடு. அந்த முட்டுக் காயை வாங்கிக்கொண்டு போகின்றாரே, அவர் அதைப் பற்றி என்ன அறிந்துவிட்டார்? நல்ல பழக்காய்கள் வற்ற விலைக்கே அதையும் விற்பேன். அந்த முலாம்பழத்தை ஒன்றும் பாராமல் வாங்கிக் கொண்டு போயிருப்பார்”.

“கிருஷ்ணா, எனக்கு இன்றுகாலமே கிடைத்த காசைப் போல இரண்டு பங்கு காசுதான் வந்தாலும் நான் ஒரு பொய் சொல்லவும் மாட்டேன். பொய்யாய் நடக்கவும் மாட்டேன். அல்லாமல், இது கடைசியிலே எனக்குத்தான் நயம். எனக்கு ஒரு வழக்கக்காரர் அகப்பட்டார், உனக்கொருவர் போய் விட்டார்!”

அது அப்படியே நடந்தது. மறுநாள் அந்தப் பெரியமனிதர் தனக்கு வேண்டிய பழங்களையும் காய்கறிகளையும் எல்லாம் முருகனிடத்திலேயே வாங்கினார். கிருஷ்ணனுடைய கடையில் ஒரு சல்லிக்குக்கூட ஒன்றும் வாங்கவில்லை. இந்த விதமாகவே அந்த வருஷம் கழிந்தது. முருகனிடத்தில் எப்போதும் நல்ல பொருள் வாங்கலாம் என்று கண்டுகொண்டு அவர் அவனுடைய கடைக்கே எப்போதும் போவார், சிலவேளை அவனிடத்தில் “மறுவருஷம் நீ என்னசெய்யப் போகிறாய்” என்று விசாரிப்பார்.

மறுவருஷம் அந்தப் பெரிய மனிதருடைய பண்டகசாலையில் ஒரு நம்பிக்கையான சிறுவன் வேண்டியிருந்தது. அவர் முருகனைப் பார்க்கினும் வேறொருவன் அகப்படான் என்று நினைத்து, முருகனுக்கே அந்த வேலையைக் கொடுத்தார். அவன் தன் எசமானனுக்குத் தன்னிடத்தில் மேலும் மேலும் நல்ல எண்ணம் வரும்படி நடந்து, ஒவ்வொரு உத்தியோகமாக உயர்ந்து, கடைசியில் எசமானோடு வர்த்தகத்தில் ஒரு பங்காளி ஆயினான்.

எண்ணுவதெல்லாம் தம் உயர்வு பற்றியே எண்ண வேண்டும். பின்பு, அவ்வுயர்வு விதிவசத்தால் தவறினாலும் தவறாத தன்மை உடையதாம்.

சரம்பவி தீகை

சீவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

ஆன்மாவுக்குப் பாசத்தைக் கெடுத்துச் சிவத்துவத்தைக் கொடுப்பதாகிய சிவசத்திக் கிரியையே தீகை எனப்படும். தீகையானது மாந்திரி, சத்தி, சரம்பவி என மூன்றாம். மாந்திரி தீகையாவது குண்டமண்டலங்களைப் புறத்தே யிட்டு, விதிப்படி புறம்பே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து மாணாக்கனது மலத்தைக் குன்றும்படி செய்யுந் தீகையாம். சத்தி தீகையாவது குண்டம், மண்டலம், அக்கினி, நெய், சுருக்கு சுருவ முதலியனவெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு, விதிப்படி அகத்தே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்து மாணாக்கனது பாசத்தைக் கெடுத்தலாம். மாந்திரி எனினும் கிரியாவதி எனினு மொக்கும். சத்தி எனினும் ஞானவதி எனினு மொக்கும். ஞானவதி கிரியாவதி என்னு மிரண்டும் ஒளத்திரி தீகை யெனப்படும். ஒளத்திரியாவது ஓமத்தோடு கூடச் செய்வது. (ஹுதசஹிதம் ஹௌத்திரி : ஹுதம் - ஓமம்)

ஞானவதி யென்றுந் கிரியாவதி யென்றும் இருவகைப்பட்ட ஒளத்திரி தீகை, இன்னும் நிர்ப்பீச தீகை, சபீச தீகையென வெவ்வேறிரு வகைப்படும். அவற்றுள் நிர்ப்பீச தீகையாவது மலபரிபாகமுடையராய் வழியும், தீகைக்குப்பின் ஒருதலையான் வழுவின்றி அனுட்டிக்கக் கடவனவாகிய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்றலும் அறிவும் இலராயினாருக்கு மற்றைக் கருமங்களோடு கூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்திய கருமமாத்திரையில் இயன்ற மட்டும் அதிகார முடையவராகச் செய்தலாம். ஆயினும் சமயாசாரங் களைச் சுத்திசெய்தொழித்தமையின் நைமித்திகத் தினும் காமியத்தினும் அதிகாரங் கொடாமையால் இது நிரதிகாரதீகையெனவும் பெயர்பெறும்.

இத்தீகை சமயமும் விசேடமும் நிருவாணமு மென மூவகைப்படும். அவற்றுட் சமயமும் விசேடமும் ஓரோவொன்றேயாம். மற்றை நிருவாண தீகை அசத்தியோ நிருவாண மெனவும், சத்தியோ நிருவாண மெனவும் இருவகைப்படும். அசத்தியோ நிருவாணம் தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயப்பது. சத்தியோ நிருவாணம் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயப்பது. சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாண தீகையும்திறங்கமாயும் சுதந்திரமாயும் செய்யப்படும் சமய விசேடங்களும் நிர்ப்பீச தீகையெனக் கொள்க.

இனிச், சபீச தீகையாவது மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்றறிவும் ஆற்றலும் மிக்குடையராயினாருக்குச் சமயாசார கன்ம மாத்திரம் நிறுத்தி மற்றைக் கன்மமெல்லாங் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்தியகன்ம முதலிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதாம். ஆதலின் இது சாதிகார தீகையெனவும் பெயர் பெறும். இத்தீகைப் பேறுடையார் தீகை வேறுபாட்டால் சாதகரும் ஆசாரியருமென்றிருதிறப்படுவர். இந்தச் சபீசதீகை தான் லோகதருமிணியும் சிவதருமிணியு மென்றிரு வகைப்படும். லோகதருமிணியாவது போககாமி கட்டுத்திரோதான சத்திரூபமாகிய சிகாச்சேத மின்றிச் செய்வது சிவதருமிணியாவது முத்திகாமி கட்டுத் திரோதான சத்திரூபமாகிய சிகாச் சேதத்தோடு செய்வது. சமயாசாரசுத்தியின்றிச் செய்யப்படும் நிருவாண தீகையும்திறங்கமாய்ச் செய்யப்படும் சமய விசேடங்களும் சபீச தீகையெனக் கொள்க.

ஒளத்திரி தீகைக்கு அருகரல்லாதவருக்கு அவரவர் பக்குவத்திற்கு ஏற்ப, நயன தீகையினாலும், பரிசு தீகையினாலும் வாசிக தீகையினாலும் மானசதீகையினாலும் சாத்திர தீகையினாலும், யோக தீகையினாலும் பாசத்தை நீக்கத்தக்கது. இவற்றுள், நயன தீகையாவது கருடபாவனை கைவந்தவன் பாரம்பினாலே கடிபட்டவனைப் பாம்பாகவுந் தான் கருடனாகவும் பாவித்து, பார்த்து விஷந்தீர்த்தல் போல ஆசாரியார் சிஷ்யனைச் சிவபாவனையினாலே பார்த்துப் பாசவிமோசனஞ் செய்தலாம்.

பரிசுதீகையாவது பரிசுவேதியினாலே தாமிராதி லோகங்களினது களிம்பு நீங்கி சுவர்ணமானது போல, ஆசாரியார் தமது வலக்கரத்தில் சிவனை ஆசனமூர்த்திமூலம், வித்தியாதேகம், பஞ்சப் பிரமஷடங்க மூலமந்திரங்களினாலே புஷ்பங் கொண்டு பூஜித்து சிஷ்யனுடைய தலையிலே வைத்து அவனுடைய பாசத்திரயத்தை நீக்கிச் சிவமாம்படி பண்ணுவதாம். வாசக தீகையாவது வருணாசிரமாநு குணமாக பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசம் பண்ணுவதாம். மானத தீகையாவது ஆசாரியார் தம்முடைய ரேசகவாயுவினாலே புறப் பட்டு, சிஷ்யனுடைய பூரக வாயுவினாலே இருதயத்திலே பிரவேசித்து சிஷ்ய சைதன்னியத்தை வாங்கித் துவாதசாந்தமளவுங் கொண்டுபோய்த் தம்முடைய இருதயத்திலே சிவசைதன்னியத் துடனே கலந்து, உப்பும் அப்புங் கலந்து ஏகரசமானது போற் பாவித்து சிஷ்ய சைதன்யத்தை சிஷ்யதேகத்திலே பிரதிஷ்டை செய்தலாம்.

சாத்திர தீகையாவது சாஸ்திரார்த்தங்களை யெல்லாம் சங்கிரகித்து பதிபாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களையும் சிவசீவர்களுடைய ஐக்கியத்தையும் சத்தம் பிரதாயமாகப் போதிப்பதாம்.

யோக தீகையாவது நிராதாரசிவலோகத்தை அப்பியாசம் பண்ணுவிப்பதாம். இவ்வறுவகைத்

தீகையையும் அவத்திரி தீகைக்கு அருகரல்லாத வர்களுக்குப் பண்ணப்படுவனவெனவும் அறிக.

சாம்பவி தீகையாவது “சாம்பவி ஞானக்கண் ணினாற் சுத்திசெயலென்றே துணி” என்று சைவசமயநெறி கூறியபடி திருநோக்கு முதலிய வற்றால் மாணாக்கனது பாசத்தைச் சேதிக்கையாம். சாம்பவி தீகையெனினும் விஞ்ஞான தீகையெனினும் ஒக்கும். ஞானதீகை சிற்பத்தி சகிதமான மனோபாவனையினாலே பண்ணுவது. சாம்பவி கேவல சிற்பத்திமாத்திரத்தினாலே பண்ணுவதாம்.

கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தமான கிரையகளைத் தாம் தேடிய பொருளாலாவது காயத்தின் முயற்சியாலாவது செய்வதனாற் சமயதீக்ஷாபலன் உண்டாகும். நித்தியக் கிரியைகளையும் காமியக் கிரியைகளையும் செய்வதனால் விசேக்ஷ தீக்ஷாபலனுண்டாம். உத்சவம் செய்வதனால் அத்துவசத்தி சகிதமான நிருவாண தீக்ஷாபலனும், தீர்த்தோற்சவம் செய்வதனால் ஆசார்யாபிஷேக பலனுமுண்டாம்.

உற்சவமானது சாம்பவிதீகை என்று சொல்லப் படும். சிவபெருமான் தீகையில் மண்டலம், கும்பம், அக்கினி, ஆசாரியார், சிஷ்யர் என்னும் ஐந்து இடங்களில் நின்று அருள் செய்வார். சாம்பவி தீகையாகிய உற்சவத்திலும் அங்ஙனே ஐந்து இடங்களில் நின்று அருள் செய்வார். எவ்வாறெனில், பலிநாயகர் மண்டலமாம், அஸ்திரமூர்த்தி கும்பமாம். சோமாஸ் கந்தேசுரர் சிவாக்கினியாம். விரதருள்ளவராய நியமிக்கப்பட்ட உற்சவாசாரியரே குருவாம். தீகை பெற்றவர்களும் தீகை பெறாதவர்களும், பக்தர்களும், சமயாசாரலோபம் உள்ளவர்களும், தூர்த்தர்களும் பிறரும் ஆகிய எல்லா ஆன்மாக்களும் சிஷ்யராவர். இன்னும் யாககும்பம் தம்பம் விம்பம் என்னும் இடங்களிலும் நின்று அருள் செய்வார்.

பேர் யானை தன் உடம்பில் அழமாகப் பதிந்த அம்பினால் பண்பட்ட போதும் தளராமல் தன் பெருமையை நிலை நிறுத்தும். அதுபோல ஊக்கமுடையவர் தாம் கருதிய நெறிக்குத் தடையாக துன்பம் நோந்த போதும் தளராமல் தம் பெருமையை நிலை நாட்டுவர்.

சோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்தில் வாகீசுவரர் சம்புவம், வாகீசுவரி போகசத்தியும், சிவாக்கினி கந்தருமாம். மற்றைய மூர்த்தங்களில் சிவம் சத்தி இரண்டும் சிவாக்கினியாகப் பாவிக்கப்படுவதாம். சோமாஸ்கந்த மூர்த்தம் முக்கியம், அம் மூர்த்தம் இல்லாத ஆலயங்களில் சந்திரசேகரர் முதலிய மூர்த்திகளைப் பாவிக்கத்தக்கது.

இதனால் உற்சவமானது சமஸ்தருக்கும் தீக்ஷாகாலமென்பது நன்கு தெளியப்படும். இங்ஙன மாதலின், உற்சவத்தின் பெருமை அளவிடுதற் கரியது.

பண்டரஸாத்திரம் உற்சவ விளக்கம்:~

“நாலு பாதங்களிலே சரியாதாற்குத் திருவடி பெறுவது காரியமாக, நாலுகாரியமும் பொருந்திய சாம்பவமென்னுந் தீக்கையே உற்சவமாயது. இது பத்து நாளாகக் கொண்டது. காரியம் பத்தையு முடையதானபடியினாலே. இதிலேநின்ற பதத்திற்குரியோர் அதற்கேற்ற முத்தியைப் பெறவும், அல்லாதார்க்குச் சத்திநிபாத முண்டாக வங் காணாமல் இதற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.”

“உற்சவ விளக்கந் தன்னை யுரைத்திடி லுயிர தற்கு

முற்சென னங்கள் விட்ட முகிழ்த்ததோர்
கருணை யாலே

தற்பரந் தரும மாய தனிக்கொடிக் கட்டி யுண்மைச்
சிற்பரத் துயிர்கண் முத்தி சேர்ந்திடச் செய்வார்

மன்னோ”

“சாதிசண் டாளர் பொல்லாக் கன்மசண்டாள
ரென்னும்

போதமி லுயிர்க டம்மைக் கதியினிற் போக்க
வேண்டி

யோதருங் கருணை யாலே யுமையவ ளோடுங்
கூடி

யாதிபொய்ப் பாச நீக்க வவுத்திரி தொடங்க
லுற்றார்.”

ஐந்துவித உபசாரங்கள்

சிவபெருமானுக்குச் செய்யும் உபசாரங்கள் எல்லாம் ஐம்பெரும் பூதங்களின் சம்பந்த முள்ளவைகளாய் ஐந்துவிதமாயிருக்கும். அவை வருமாறு:-

பிருதிவி சம்பந்தமான உபசாரங்கள் : சந்தனம், புஷ்பம், கிழங்கு, வேர், பழம், அன்னம் முதலானவைகளாம்.

அப்பு சம்பந்தமான உபசாரங்கள் : சலம், பால், தயிர், வஸ்திரம் முதலியவைகளாம்.

அக்கினி சம்பந்தமான உபசாரங்கள் : பொன், இரத்தினம், தீபம், கப்பூரதீபம், ஆரணம் முதலியவைகளாம்.

வாயு சம்பந்தமான உபசாரங்கள் : தூபம், சாமரை, விசிநி முதலானவைகளாம்

ஆகாசசம்பந்தமான உபசாரங்கள் : மணி, வாத்தியம், தோத்திரம் முதலானவைகளாம்.

பிரார்த்தனை

கடந்த டிசம்பர்மாதம் 26ந்திகதி நிகழ்ந்த கடல்கோளால் உயிர் நீத்தவர்களின் ஆத்மசாந்தி அடையவேண்டிப் பிரார்த்தனைக் கூட்டம் 24.01 2005 அன்று எட்டியாந்தோட்டை சென்மேரீஸ் சல்லூரியில் இடம்பெற்றது.

சைவநீதி வெளியீட்டுக்குமுவும் கேகாலை மாவட்ட இந்து ஸாசாரப் பேரவையும் இணைந்து நடத்திய நிகழ்வில் அருட்கலைத் திலகம் திரு. வ. மாணிக்கவேல் அவர்கள் கூட்டு வழிபாடு நிகழ்த்தினார். கலாநிதி திரு. K. கணேசலிங்கம், திரு. செ. நவநீதகுமார், திருமதி. யோ. கணேசலிங்கம், திரு. சிவராஜா, திரு. ரவிக்குமார் ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தினர்.

சந்தேகம் தெளிதல்

விளக்கம் அளிப்பவர் : வாரணன்

“சந்தேகம் தெளிதல்” என்ற பகுதி சைவ நீதியில் தொடர்ந்து வெளிவரவுள்ளது. அன்பர்கள் தங்கள் சந்தேகங்களை எழுதி விளக்கம் பெறலாம்

கேள்வி : ந. குமார், கொழும்பு - 04

தைப்பொங்கல், தைப்பூசம் ஆகியவற்றின் சிறப்பென்ன? சைவசமயத்தில் இவை பெறும் இடம் என்ன?

பதில் : தைப்பொங்கல், தைப்பூசம் ஆகிய இரண்டும் தமிழர்களின் பாரம்பரியம் மிக்க, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விழாக்களாகும். சைவசமயத்திலும் இவற்றுக்குச் சிறப்பான இடமுண்டு.

செய்தொழில்களில் தலையானதும் சிறப்பானதும் உழவுத் தொழில். இதனைத் திருவள்ளுவரே கூறுகின்றார். தைப்பொங்கல் உழவர் பெருநாளாகத் தொன்று தொட்டுத் தமிழகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறது. சங்க நூல்களில் பொங்கல் பற்றிய செய்திகளைக் காணலாம். வரலாற்றுப் பழமை மிக்க தமிழர் திருநாளான தைப்பொங்கல் நாளில் பொங்கியதைச் சூரியனுக்குப் படைத்து வழிபடுவது மரபு. இறைவனின் அருட்செயல்கள் பலவாறு வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகிறது. சூரியன் மூலமும் வெளிப்படுகிறது. இதனை நாம் அதிகமாக உணரமுடிகிறது. சூரியன் வெளிப்படாது விடின் உலகமும் உயிர்வாழ்வும் இருளடைந்துவிடும்.

உலக வாழ்க்கைக்கு முக்கியமான சூரியனை “ஞாயிறு போற்றுவதும், ஞாயிறு போற்றுவதும்” என்று வாழ்த்திச் சிலப்பதிகாரம் தொடங்குகிறது. சூரியனைத் தெய்வமாகக் கண்டு வணங்கி அதன் மூலம் அதனை இயக்கும் சிவபரம்பொருளை வழிபட்டுப் பயனடைவதை தமிழர் வாழ்வில் காணலாம். இதற்கு வழிவகுக்கும் தைப்பொங்கல் விழா சிறப்பும் பெருமையும் மிக்கது.

தைப்பொங்கல் போல தைப்பூசமும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கது. ஞானசம்பந்தப் பெருமானும், அப்பரடிகளும் தைப்பூச விழா பற்றித் தமது பதிகங்களில் பாடியுள்ளனர் “மைப்பூசம்” என்று தொடங்கும் பாடலில் “தைப்பூசம் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்” என்று சம்பந்தப் பெருமான் பாடுகிறார்.

மார்கழி நீராடல்போல் தை நீராடலும் சிறப்பாகத் தமிழகத்தில் கொண்டாடப்பட்டதை சங்க நூல்களின் மூலமும் திருமுறைகளின் மூலமும் அறியலாம். கலித்தொகை, பரிபாடல் போன்ற நூல்களில் இதுபற்றிய குறிப்புக்கள் வருகின்றன. அப்பரும், சம்பந்தரும் பிற அருளாளரும் தைநீராடலைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

மார்கழித் திருவாதிரை போன்று தைப்பூசத்திலும் திருக்கோயில்களின் தீர்த்தங்களில் நீராடுவது மிக்க பயனைத் தரும். தவம் செய்யும் முனிவரும், வானத்துறை தேவரும் தைப்பூசத்தில் மருதநுக்கு வந்து நீராடிப் பயன்பெற்றதாகச் சம்பந்தர் பாடுகிறார். தேவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டு ஒரு நாள் என்றும், தை முதல் ஆனி வரையுள்ள காலப்பகுதி பகல் என்றும், ஆடி முதல் மார்கழி வரையுள்ள பகுதி இரவென்றும் கூறுவர். இதனால் மார்கழியும் தையும் காலைப் பொழுதாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. காலையில் நீராடி இறைவழிபாடு செய்தல் சாலச் சிறந்தது. இதனால் மார்கழியும் தையும் சிறப்புப் பெறுகின்றன.

மகரராசியில் சூரியன் பிரவேசிக்கும் நாள் தை முதல் நாளாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இந்நாளில் தைப்பொங்கல் கொண்டாடப்படுகிறது. இருள் நீண்ட மாரி காலம் மாறி ஒளி நீண்ட கோடை காலம் தொடங்குவது தைப்பொங்கல் திருநாளிலே தான். தையில் வரும் பூச நட்சத்திரத்தில் சந்திரன் தன் சொந்த வீடான கற்கடக ராசியில் இருக்க, சூரியன் எதிர்வீடான மகரராசியில் இருக்கிறது. இதனால் தைப்பூசம் பூரணையை ஒட்டி வருகிறது. இதுவும் ஒரு சிறப்பாகும்.

ஊக்கமில்லாதவர் இவ்வுலகத்தில் நாம் வண்மை உடையோம் என்று மகிழ்வோடு கருதும் பெருமதித் பெறமாட்டார். (வண்மை - வள்ளல் தன்மை)

ஆறுமுக நாவலரின் சைவ மறுமலர்ச்சிப்பணி

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....

- சீத்தாந்தரத்தினம் க. கணேசலிங்கம் -

நாவலரின் நூல்கள் எழுத்துப் பிழைகளில் லாமல், குறியீடுகள் பொருத்தமான இடங்களில் இடப்பட்டு, கல்வி அறிவு குறைந்தவரும் வாசித்து அறியக் கூடியதாயிருக்கும். நாவலர் பதிப்பென்றால் அச்சுப்பிழையில்லாத பதிப்பென்றே இன்றும் போற்றப்படுகிறது.

அவரின் வேலைகளுக்கு இந்த அச்சுக் கூடம் போதாமையால் பின்னர் அதை விற்றுவிட்டு சென்னையில் கூலி கொடுத்து தம் வேலைகளை அச்சிட்டார். அதன் பின் பெரியதொரு அச்சியந்திரம் வாங்கி பழைய பெயருடன் சென்னையில் நிறுவித் தம் பணிகளைத் தொடர்ந்தார். இவரின் அச்சப்பணியின் திறமையைக் கண்ட இராமநாதபுரம் பொன்னுச் சாமித்தேவர், திருவாவடுதுறை ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியதேசிகர், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை போன்றோர் அவரைக் கொண்டு பல நூல்களைப் பரிசோதித்து அச்சிடுவித்தும் தாங்களாக அச்சிடும் பணிபுரிந்தனர்.

நூல்களை அச்சிடும் பொழுது பிரதிகளின் ஆதாரமில்லாமல் எதனையும் அவர் திருத்துவதில்லை. பாடபேதங்கள் எவற்றையும் அச்சிடுவதில்லை. தமக்கு முன்னிருந்த ஆசிரியர்களின் துணையின்றி சித்தாந்தம், இலக்கணம் போன்ற துறைகளில் தாமாக ஊகித்து எதையும் அவர் செய்வதுமில்லை; எழுதுவதுமில்லை.

அவரின் பதிப்புப்பணி குறித்த மறைமலையடிகள் கருத்து அதன் சிறப்பை உணர்த்துகிறது.

“இலக்கண இலக்கியப் பிழைகளும் அச்சுப் பிழைகளும் இல்லாமல் உயர்ந்த தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்களையும் சைவ நூல்களையும் பதிப்பித்துத் தவ்வார் அரியரான எழுத்தாளர் காலத்தில் ஆறுமுகநாவலரவர்களே அந்நூல்களை அச்சுப்பிழையற்ற பதிப்பித்து உதவினவர்கள்.”

-(நாவலர் நினைவு மலர்)

வசனநடை

நாவலர் காலத்துக்கு முன் நூல்கள் பலவும் செய்யுள் வடிவிலே இருந்தன. வசன நடையில் இருந்த நூல்கள் அன்னியச் சொற்கள் கலந்து, குறிப்பாக வடமொழிச் சொற்கள் கலந்து பண்டிதத் தமிழிலே கடுமையாக இருந்தன. படியாத பாமர மக்களின் தமிழ்நடை இலக்கணமில்லாத கொடுந்தமிழாக இருந்தது. நாவலர் இந்த இருவித நடடைகளையும் விலக்கி, தனக்கே உரிய ஒரு வசனநடையைக் கையாண்டார். இலக்கணப் பிழையில்லாத, ஆனால் எளிமையான வசனநடை அவருடையது. இயன்றளவு தமிழ்ச்சொற்களும், இன்றியமையாத இடத்தில் அன்று வழக்கிலிருந்த பிறசொற்களும் கலந்திருக்கும். அவரின் வசன நூல்கள் பலராலும் விரும்பிப் படிக்கப்பட்டன.

நாவலரின் வசனநடை படிப்பவர் மனதில் பதிவதாகவும், பொருள் விளங்குவதாகவும் அமைந்துள்ளது. அவரின் சைவ வினாவிடை நூல்கள் இதற்கு நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டு. அவரின் பிரசங்கங்களில் கூட இலக்கணப் பிழையற்ற தமிழ் ஒலிக்கும். எழுத்தும் பேச்சும் படிப்பவர் கேட்பவர்களைப் பிணிக்கும் தகையனவாக அமைந்தவை.

பெரியபுராண வசனம் என்னும் நூல் அவரின் வசனநடைக்கு இன்னொரு எடுத்துக் காட்டு. சைவர்கள் ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டிய நூல் இது. இது வரை இதுபோல் சிறந்த ஒரு வசனநூல் பெரிய புராணத்துக்கு எழுதப்படவில்லை.

“வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்” என்று போற்றப்பட்ட நாவலர் கவிதை யாப்பதிலும் கைதேர்ந்தவர். அவர் எழுதிய கதிர்காமசுவாமி

பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெருஉம் புலிதாக் குறின்

கீர்த்தனங்களும், தனிப் பாமாலைகளும் இதற்குச் சான்று பகர்வன.

திருக்கோயிலமைப்பும் விதிமுறைகளும்

இந்து மதத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கும் வேதம் பொதுவானது என்றும், சைவர்களுக்கு சிவாகமங்கள் சிறப்பானவை என்றும் கூறுவர். ஆகையால் சைவர்கள் வேதத்திலும் பார்க்கச் சிவாகமத்தையே பின்பற்ற வேண்டுமென்பதும், அதன் அடிப்படையிலே சைவக் கோயில்கள் அமைத்து நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதும் நாவலரின் தீவிர கொள்கையாக இருந்தது.

சிவாகமப்படி கட்டப்பட்டு பிரதிட்டை செய்த கோயில்களிலே சிவதீட்சையில்லாத பிராமணர்களால் பூசை திருவிழாச் செய்தல், சிவதீட்சை பெற்றவர் அது இல்லாதவரை வணங்குதல், அவர் கையாலே திருநீறு வாங்குதல் முதலிய செயல்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நாவலர் பிரசாரம் செய்தார். சிவதீட்சையில்லாத வைதிகப் பிராமணர் கையாலே அவர் என்றும் திருநீறு வாங்கியதில்லை. இதனால் வைதீக பிராமணர் சிலர் இவரை இழித்துப் பேசி சிவாகமங்களையும் நிந்தித்தார்கள். ஆனால் நாவலரின் பொருள் பொதிந்த பேச்சினால் ஈர்க்கப்பட்டு சைவர்கள் பலர் சிவதீட்சை பெறாத வைதிகப் பிராமணர்களை பூசைகள் பிற கருமங்களினின்றும் ஒதுக்கத் தொடங்கினர்.

சிதம்பரத்திலுள்ள பூசகர் சிலரும் சிவதீட்சை பெறாமல் சிவாகம நிந்தனை செய்தனர். அவர்களைக் கண்டித்து சிதம்பரத்தில் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். தமது பிரசங்கத்தில் அப்பிராமணர்களின் கூற்றினைத் தக்க ஆதாரங்களுடன் மறுத்து, ஆதியில் இருந்த தில்லை வாழ்அந்தணர்கள் சிவாகம உணர்ச்சியும், அநுட்டானமும், சிவ தீட்சையும் உடையவரென்றும், அன்றைய பிராமணர்கள் சைவ சாத்திரங்களுக்கு விரோதமாக நடக்கின்றனர் என்றும் பல சான்றுகள் கொண்டு நிரூபித்தார். இதைக் கேட்ட பிராமணர் பலர் அவர் கூறியவை உண்மையென ஒத்துக்

கொண்டனர். ஆனால், அதன் பின்னரும் அவர்கள் எல்லோருமே சிவதீட்சை பெற்றனர் என்று கூறமுடியாது.

நாவலர் பிறந்த இடமான நல்லூரில் உள்ள கந்த சுவாமி கோயில் பிரசித்தமானது. ஆகம விதிப்படி அமைந்த இக்கோயில் போர்த்துக்கே யரால் இடிக்கப்பட்டது. பின் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இரகுநாத மாப்பாணர் என்பவரால் அந்த இடத்தில் ஒரு சிறு கோயில் கட்டப்பட்டது. ஆகம முறைப்படி அமையாத இந்தக் கோயிலுக்கு தான் வரமுடியாதென்று, அக்கோயிலில் சைவப் பிரசாரம் செய்ய அழைத்தவரிடம் கூறி மறுத்து விட்டார். நாவலரின் எண்ணப்படியே அக்கோயிலைக் கட்டுவதாக கோயில் அதிகாரி உறுதியளித்தபின் நாவலர் அங்கு சென்று, சுப்பிரமணியக் கடவுள் பற்றியும், கோயில் கட்டப்படவேண்டிய முறைகள் பற்றியும் சொற்பொழிவாற்றினார். ஆயினும் வாக்குக் கொடுத்தப்படி கோயில் அதிகாரி செயற்படவில்லை. இன்றும் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் ஆகம முறைப்படி அமையாத கோயிலாகவே இருக்கிறது.

இந்தக் கோயில் குறித்து நாவலர் கூறியவை சைவ சமயத்தினரால் ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட வேண்டியன.

“மூல மூர்த்தி இல்லாத கோயில் கோயிலாகாது. மூல மூர்த்தியாவது சிவைஷ்டவிஷதாய் அட்டபந்தனஞ் செய்யப் பற்று அசைவில்லாததாய் உள்ள மூர்த்தி; இது அசை மூர்த்தி எனப்படும்..... இக்கோயில் வயர் யாது? கந்தசுவாமி கோயில். இங்கிருக்கிற மூர்த்தி கந்த சுவாமியா? இல்லை, வேலாயுதம். கந்தசுவாமிக்குஷ்டம் வேலாயுதமா? அது அவர் கையடைக்கலம். அவரின் வேலை செய்யும் அடிமை.”

-(த. கைலாசபிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு)

ஆகமமுறைப்படி கோயில் அமைந்திருக்க வேண்டுமென்று விரும்பிய நாவலர் சைவ நெறியினையும் வளர்க்க விரும்பினார். சைவர்கள் கொலை, களவு போன்ற தீக்குணங்கள் இல்லா

யானை, விலங்குகள் எல்லாவற்றுள்ளும் பெரியதும், அதோடு கூர்மையான கொம்புகளையுடையதுமாயினும், (பேருருவமும் கொம்புகளுமில்லாத ஆனால் ஊக்கமுடைய) புலி தன்னைத் தாக்கினால் அஞ்சி எதிர்க்காமல் அதனால் கொல்லப்படும்.

தவராய், சிவதீட்சை பெற்று சிவசின்னங்கள் அணிந்தவராய் இருக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துவார். இந்த ஒழுகலாறுகளைக் கடைப்பிடிப்பது சித்தாந்தச் சைவ நெறியில் முன்னேறுவதற்கு அவசியம் என்பது அவரின் கருத்து. கோயில்களில் மட்டுமன்றி அன்றாட வாழ்க்கையிலும் நல்லொழுக்கத்தையும் கட்டுப்பாடுகளையும் வலியுறுத்தி சைவ வினாவிடை போன்ற நூல்கள் எழுதினார்.

சைவசமயக் குருமார் ஒழுக்கத்தைப் பேண வேண்டும் என்பதில் அவர் மிகவும் தீவிரமான கொள்கையுடையவராக இருந்தார். அத்துடன் சைவ நூலறிவும் இருக்க வேண்டும் என்பது அவரின் கொள்கை.

“சிவாகமத்தில் ஒரு சுலோகமாயினும் தேவார திருவாசகங்களில் ஒரு பாட்டாயினும், திருவள்ளுவரின் ஒரு குறளாயினும் அறியாத மனிதப் பதர்களுஞ் சைவசமயக் குருமாராம்!”

-(ஆறுமுகநாவலர்,

யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை)

ஈழத்தமிழகத்தில் போலன்றி தமிழ் நாட்டில் ஸ்மார்த்தப் பிராமணரின் ஆதிக்கம் அதிகமாக இருந்தது. அவர்களுள் பலர் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களை நிந்தித்தும், அவர்களின் திரு விழாக்களில் வேதாகம பாராயணம் செய்யாமலும், ஆகமநெறிகளை நிந்தித்தும் இருந்தார்கள். பெரியபுராணத்தில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்ட நாவலரால் இதனைப் பொறுக்க முடியவில்லை. சங்கராச்சாரியாரைக் குருவாகக் கொண்ட இவர்கள் நடத்தையைக் கண்டித்து எழுதி, சைவர்கள் பின்வரும் வினாக்களை எழுப்பி அவர்கள் வாயை அடைக்கவேண்டுமென வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

1. “ஓ ஸ்மார்த்தர்களே, உங்கள் மததாபகராகிய ஆசாரியார் சங்கராச்சாரியாரோ அன்றோ?
2. சௌந்தரிய லகரியும் சிவானந்தலகரியும் சிவபுசங்கமும் உங்கள் சங்கராச்சாரியார் செய்த கிரந்தங்கள் அன்றோ?

3. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள்ளே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரைச் சௌந்தரியலகரியிலும், கண்ணப்பநாயனாரைச் சிவானந்தலகரியிலும், இயற்பகைநாயனாரையும் சிறுத்தொண்ட நாயனாரையும், சன்டேசுநாயனாரையும் சிவபுசங்கத்திலும் உங்கள் சங்கராச்சாரியார் துதிக்கின்றாரோ அன்றோ?

4. உங்கள் குருவாகிய சங்கராச்சாரியாராலே துதிக்கப்பட்ட நாயன்மார்களை நீங்கள் நிந்தித்தலினாலே, அச்சங்கராச்சாரியாரிடத்திலே அறியாமையை ஏற்றிக் குரு நித்தக்கர்களாவீர்களோ அன்றோ?

5. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களை வணங்கும் பிராமணர்கள் பதிநூலாட்களானச் சொல்லும் நீங்களே அவர்களைத் துதிக்கும் சங்கராச்சாரியாரைப் பதிநூலாடச் சொல்லாது சொல்லி, அவரை நீங்கள் வணங்குதலாற் பதிநூற் பதிநூலாயினீர்களோ அன்றோ?”

-(நாவலர் பெரியபுராண வசனம்)

சைவம் சிவனை முழுமுதலாகக் கொண்டது. சைவ நெறியில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டிற்கு இடமில்லை. நாவலர் சிறுதெய்வவழிபாடு, கண்ணகி வழிபாடு முதலியவற்றைத் தீவிரமாகக் கண்டித்தார். “சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோமல்லோம். சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்”, என்ற அப்பர் வாக்குக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவர் நாவலர்.

சைவநெறியும் சித்தாந்த விளக்கமும்

அருளாளரின் வாக்கைச் சிவவாக்காகப் போற்றுவவர் நாவலர். இதனை அவரின் வார்த்தைகளிலிருந்தே அறியலாம்.

“தேவாரம், திருவாசகம், திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம், என்னும் இவைகளைனத்தும் அருட்பாக்களாகும். இவை பசுரணம் நீங்கிச் சிவகரணம் பெற்ற நாயன்மார்களால் சிவவாக்கென்றே தெள்ளிதில் துளியியற்பும்”.

-(த. கைலாசபிள்ளை)

ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு

அருளாளர்கள் வேதத்தையும் ஆகமத்தையும் தம் பாடல்களிலே போற்றிபுள்ளனர். தேவாரம்,

உரம்ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை அஃதுகில்லார்

மரம்மக்கள் ஆதலே வேறு

திருவாசகம் என்பவை வேதத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சீவாகமத்துக்கு மாறுபடா வண்ணம் உள்ளபடி அறிவிக்கும் தமிழ் வேதங்கள் என்று நாவலர் கூறுகின்றார். (சைவ வினாவிடை 2ம் புத்தகம்). வேதத்துக்கும் ஆகமத்துக்கும் நாவலர் உயர்ந்த இடம் கொடுக்கின்றார். ஆயினும் வேதம் பொது நூல், ஆகமம் சிறப்பு நூல் என்பதில் தெளிவான கருத்துக் கொண்டுள்ளார்.

இரத்தினத்திரயத்திலே, 'சித்தாந்தமே சித்தாந்தம்; அவைகளுக்கு வேறானவை பூர்வ பகஷங்கள்' என்று ஆகமம் பற்றிக் குறிப்பிட்ட கருத்துள்ளது. அருணாசல மான்மியத்தில் 'கோணாசலத்தில் உயர்ந்த கேத்திரம் இல்லை; பஞ்சாட்சரத்தில் உயர்ந்த மந்திரமில்லை; மகேச்சுர தாமத்தில் உயர்ந்த தருமம் இல்லை; சீவாகமத்தில் உயர்ந்த சாத்திரமில்லை' என்ற கருத்துக்கள் உள்ளன. தாம் பெரிய புராணத்துக்கு எழுதிய சூசனத்தில் நாவலர் இவற்றைக் குறிப்பிட்டு, இவற்றில் தமக்குள்ள உடன்பாட்டை உணர்த்துகிறார். ஆகமத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சுருக்கி இனிது விளக்குவது தமிழிலுள்ள சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களே என்பது நாவலரின் முடிவான கருத்து. இதனை சைவ வினாவிடை இரண்டாம் புத்தகத்தில் விளக்குகிறார்.

சைவ சாத்திர நூல்களின் சாரத்தையும் ஆகமநெறிகளையும் விளக்குவதாக அவரின் பல நூல்களும் துண்டுப்பிரசுரங்களும் திகழ்கின்றன. சைவ வினாவிடை நூல்கள், பாலபாடங்கள், பெரிய புராண வசனம் ஆகியவை மாணவருக்கும் முதியவருக்கும் பயன்படுபவை. சைவ வினாவிடை இரண்டாம் புத்தகத்தின் பதிப்பொன்றுக்கு ஈழத்து முதறிஞர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை எழுதிய முகவுரையில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

'இரண்டாம் சைவ வினாவிடையும் நான்காம் பாலபாடமும் சைவநூல்கள்; சைவ சாத்திர சாரங்கள்'.

எல்லோருக்கும் புரியும்படியாக சித்தாந்தக் கொள்கைகளை விளக்குவது எளிதல்ல. நாவலரின் பாடநூல்கள் படிக்கிரமமாக, ஒவ்வொரு தரத்தினருக்கும் ஏற்ற வகையில் எழுதப்பட்டிருக்கும். சைவ வினாவிடை முதலாம் இரண்டாம் புத்தகங்கள் இதற்கு நல்ல உதாரணம்.

இரு நூல்களிலும் முதல் வினா "உலகத்துக்கு கருத்தா யாவர்?" இதற்கு விடையாக "சிவபெருமான்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் வினா 'சிவபெருமான் எப்படிப்பட்டவர்?' என்று இரு நூல்களிலும் இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கான விடை இரு நூல்களிலும் வேறு வேறாக இருக்கிறது. முதல் நூலில் "என்றும் உள்ளவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; எல்லாம் அறிபவர்; எல்லாம் வல்லவர்" என்ற விடை இருக்கிறது. இரண்டாம் புத்தகத்தில் சித்தாந்த நூல்களில் உள்ளது போன்று "நித்தியரும், சர்வ வியாபகரும், அநாதிமலமுத்தரும், சர்வஞ்ஞரும், சர்வகர்த்தாவும், நித்தியானந்தரும், சுவதந்திரருமாய் உள்ளவர்" என்ற விடை அளிக்கப்பட்டு, இச்சொற்களின் தமிழ்ப் பதங்கள் மூன்றாம் வினாவிற்குரிய விடையிலே தரப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனமே சிவபெருமானின் முத்தொழில்களை (படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்) முதலாம் புத்தகத்தில் கொடுத்து, அவற்றின் விரிவாக, அவரின் ஐந்தொழில்கள் இரண்டாம் புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சைவசாத்திர நூல்கள் கூறும் முப்பொருள் உண்மை விளக்கம் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் எவரும் விளங்கத்தக்க முறையிலும் சைவ வினாவிடை இரண்டாம் புத்தகத்தில், பதியியல், பசுவியல், பாசுவியல் என்ற பாடங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சித்தாந்தக் கருத்துக்களையும் சைவ சமயத்தவர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நித்திய கருமங்களையும், ஒழுக்கங்களையும், திருக்கோயில் வழிபாட்டு முறைகளையும், பிறசைவ நெறிகளையும் இந்த இரு புத்தகங்களும் படிக்கிரமமாக விளக்கும் பாங்கு இக்கால கல்வியாளரும் பின்பற்றக் கூடியதொன்று.

மிகுதி அடுத்த இதழில்

ஒருவனுக்கு வலிமையாவது ஊக்கமிகுதியே. அவ்வுக்க மிகுதி இல்லாதவர் மக்களாகார், மரங்களே. மக்கள் வடிவில் இருப்பதே இம்மரங்களுக்கும் இயற்கையான பிற மரங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடாம்.

ஒன்று பரம்பொருள் நாமதன் மக்கள்

- முருகவே பரமநாதன் -

‘ஒன்று பரம்பொருள் நாம் அதன் மக்கள்
உலகின்பக் கேணி என்றே- மிக
நன்னு பல்வேதம் வரைந்தகை பாரதி
நாயகி தன்திருக் கை

பாரதி- பாரதமாதா 3

தெய்வம் பலபல சொல்லிப்- பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் முடர்
உய்வ தனைத்திலும் ஒன்றாம்- எங்கும்
ஓர் பொருளாவது தெய்வம்

யாரும் பணித்திடும் தெய்வம்- பொருள்
யாவினும் நின்றிடும் தெய்வம்
பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று- இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்.

பாரதி- முரசு 11, 13.

தெய்வம் சமயம் என்றிரண்டையும் பற்றி
ஓர்ந்து பார்த்தவர்கள் எல்லாமே நம்பிக்கை
யிலேயே தங்கியுள்ளன என்ற முடிபையே தந்
தனர். எனினும் உலகெங்கும் வெவ்வேறு மதப்
பாகுபாடுகளைக் கைக்கொள்ளும் மக்கள்
கூட்டத்தையே நாம் காண்கின்றோம். எத்தனை
பேதங்கள், வேற்றுமைகள், ஏமாற்றங்கள். மதம்
என்றாற் கொள்கையென்று பொருள். சமையம்,
சமயம் என்ற வழக்கானும் இதற்குப் பதிலாகப்
பாவனையில் இருப்பதைக் காண்கின்றோம்.
சமைத்தல் எனின் பக்குவம் செய்தல், பாகம்
செய்தல், பக்குவப்படுத்துதல், பண்படுத்தல்
என்று பொருள். சமைத்தல் என்றும் சொல்லலாம்.
“சமயம்” என்ற பிரயோகம் அப்பர் திருவாக்கில்
அமைந்துள்ளமை சிந்திக்கற்பாற்று.

சமையமே வாறு மாகித் தானொரு சுயம்புவாகி
இமையவர் பரவி யேத்த இனிதினங் கிருந்த வீசன்
கமையினை யுடைய ராகிக் கடிவடி பரவுவார்க்கு

உமையொரு பாகர்போலு மொற்றியு ருடையகோவே
திருமுறை 4: 45.5

மனித உள்ளங்களைப் பக்குவப்படுத்தி மேன்
மையுடையவராக்கி மனித விழுமியங்களைப்
பேண வைப்பதற்கு ஆற்றுப்படுத்துவதே சமையம்.
எனவே கொள்கை கோட்பாடு மாறுபடலாம்.
வழி துறைகள் வேறுபடலாம். தெய்வங்களோ,
தீர்க்கத ரிசிகளோ தனிப்பட்டவையாகலாம்.
இலக்கு ஒன்று தான். ஆன்மீக உய்தி, சிறந்த
வாழ்வு, ஒருமைப்பாடு, அமைதி, சாந்தி,
சமாதானம் பேணல். இவற்றுக்குப் பொதுப்பண்பும்
சிறப்பு முத்திரைகளும் இருக்கலாம். சமயங்கள்
மக்கட்காகவே ஆக மக்கள் செந்நெறியிற்
தம்மை நெறிப்படுத்தி உயர்ந்ததில்
உயர்ந்ததாம். ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், அன்பு,
நாண், உண்மை, தர்மம், பண்பாடு, நாகரீகம்
என்பவற்றைப் பேணவேண்டும். உயி
றுக்குறுதியான மெய்யுணர்வுடன் வாழப்பழகவும்
வேண்டும். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் வழி
முறைகளை, அறத்தன்மைகளைப் போதிப்பதே
சமயம். ஆக மனிதம், மனிதத்துவம், மானுடம்
கறைபடியாமல் இருக்கச் சமயவாழ்வு நல்ல
பற்றுக்கோடு எனலாம். எந்த பேதாபேதங்களு
மின்றி உலக சமுதாயம் மேலோங்க இச்சம
யங்கள் உறுதுணையாய் அமைதல் நன்று.

உலக நெறிகளிலே சைவசமயமும் ஒன்று, இது
சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடும் சமயம்.
எனவே சிவ சம்பந்தம் உடையதே சைவம்.

சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாகுதல்
சைவந் தனையறிந் தேசைவஞ் சாரதல்
சைவஞ் சிவந்தன்னைச் சாராமல் நீங்குதல்
சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச் சியமே.

திருமந்திரம்- 1512

சிவமல்ல தில்லை யறையே சீவமாந்
தவமல்ல தில்லை தலைப்படுவார்க்கு கிங்கு
அவமல்ல தில்லை அறுசம யங்கள்
தவம் வல்ல நந்திதாள் சார்ந்துய்யு நீரே

மேலது- 1534

சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன் நந்தி
உய்ய வகுத்த குரு நெறி ஒன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத்துள் ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே

மேலது- 1478

ஆக நாம் ஒவ்வொருவரும் எம்வழிபடு தெய்வம் எது, நாம் எப்படி வழிபாடியற்ற வேண்டும், எம் வாழ்வியற் தர்மம் கடமைகள் என்ன இறைவணக்கத்தின் பலாபலன் என்ன என்பதை நிர்ணயமாகத் தெரிந்து, புரிந்து வாழ்வை மேற்கொள்வது நம் தலையாய கடமையாம். எமது தெய்வம் சிவபெருமான். எமது சமயம் சைவம். இதுவே முடிந்த முடிபு. சைவம் சிவசம்பந்தம் ஆனது. சிவசம்பந்தம் உடையவர்கள் சைவர்கள். சிவசம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்கள். யார் தீண்டத்தகாதவர்கள். சிவசம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்கள் எனப் பேசியவர் இலக்கிய கலாநிதி. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். சாதிகுலப் பிறப்புக்கள் இங்கே இல்லை. இந்த மேதகு சைவநீதியின் இறைவனே நீதிவடிவான வன். எங்கும் நீக்கமற நிறைந்த இறைவனும் சைவனென எம் தெய்வத் திருமுறை, சைவசாதனங்கள் நிதானமாகப் பேசுகின்றன. இறைவன் எங்கும் தங்குகிறவன். அடியார்க்கு நல்லார்

சீருறு தொண்டர் கொண்டடி போற்றச்
செழுமலர் புனலொடு சூபந்
தாருறு கொன்றை தம்முடி வைத்த
சைவனார் தங்கிட மெங்கும்
உருறு பதிக ஞாலகுடன் பொங்கி
யொலி புனல் கொளவுடன் மிதந்த
காருறு செம்மை நன்மையால் மிக்க

கழுமல நகரென லாமே.

சம்பந்தர் 4070 - அடங்கன் முறை

சைவத்தசெவ் வருவன்திரு நற்றன்னுரு மேற்றன்
கைவைத்தொரு சீலையால் அரண்முன்றும் எரி
செய்தான்
தெய்வத்தவர் தொழுதேத்திய குழகன்திருச் சுழியால்
மெய்வைத்தடி நனைவார்வினை தீர்தல்எளி தன்றே
சுந்தரர்- 8062- அடங்கன்முறை

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே

சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை

பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்

பங்கயத் தயனுமா லறியா

நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்

நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்

ஆதியே அடியேன் ஆதர்த் தழைத்தால்

அதெந்துவே என்றரு ளாயே

திருவாசகம்- 29-1

திருவாசகப் பெருநூலிலே சிவனை நீதியாகப் பேசியமணிவாசகர் சைவனாகவும் போற்றியுள்ள மையைச் சைவப் பெருங்குடி மக்கள் உருப்பாக, உள்ளத்திற் கொள்ளலாம். உசிதமாகும்.

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப் பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிளியீடு நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக் கென் புன்தலையால்
ஆட்செய் குலாத்தல்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே
கிளியீடு - பொன்முடிப்பு குலாப்பத்து - 9

ஈங்கோய்மலையில் எழிலது காட்டியும்
ஐயாறு அதனில் சைவன் ஆகியும்

கீர்த்தித் திரு அகவல் 84,85 வரிகள்

இவ்வாறு இறைமயமே சிவமயமாய்ப் பார்க்கும் சைவசமயிகள் கடிதம் வரையும் போது பிள்ளையார்சுழி, சிவமயம் என்று ஏன் எழுதுகின்றோம். இதைப் பட்டினத்தார் எடுத்து ஆண்டிருக்கிறார்.

வீற்றிருந்தா என்னை வீதிதனில் இருந்தாள்
நேற்றிருந்தாள் இன்று வெந்து ந்றானாள்- பாற்
றெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்கள் ஏதென்றிரங்காமல்
எல்லாம் சீவமயமேயாம்

ஒளவையார் சிவத்தைப் பேணில் தவத்துக்
கழகு என்றார். திருமுறைகளிலே நால்வரும்
சிவனையே பாடினர். இசைப்பாவில் ஒரு பதிகம்
முருகன் மேல் அகத்துறைப்பாடலாய் அமைந்
தது. பதினோராந் திருமுறையில் மூன்று பிரபந்
தங்கள் மட்டும் விநாயகரைப் பற்றியன மீதி எல்
லாமே சிவதோத்திரங்களே. திருமந்திரமும் அவ்
வண்ணமே அமைந்துள்ளது. முருகனைப்பாடிய
அருணகிரிப் பெருமான் தகப்பனின் சமயக்கார
என அறிமுகம் செய்கின்றார்.

திருவாதவூர்ச் செழுமறை முனிவர் “தென்னா
டுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும்
இறைவா போற்றி” என்ற மகாமந்திரத்தினையும்”
போற்றியோம் நமச்சிவாய என்ற தாரகத்தையும்
நமக்குத் தந்துள்ளார். அப்பரடிகள் இறைவனாம்
சிவனைப் பற்றிப் பிடித்தால் இவன் என்னை
விடமாட்டான் என வெளிப்படுவான் என்று பாடு
கின்றார்.

சிவனெனும் நாமந் தனக்கே
யுடைய செம் மேனியம்மான்
அவனெனை யாட்கொண்டளித்திடு
மாகி லவன்தனையான்
பவனெனு நாமம்பிடித்துத்
திரிந்துபன் னாளழைத்தால்
இவனெனைப் பன்னா ளழைப் பொறு
யானென் றெதிர்ப் படுமே

திருமுறை 4: 112,9

சிவநாமம் மிக உயர்ந்த நாமம். ஓசையொலி
யெல்லாம் ஆனவன் சிவன். இந்த சிவ சிவ என்ற
ஓசையிற் சிறந்த ஓசையில்லை. அது இறைநிலை
யாம் போகத்தையே (மோட்சம்) அளிக்க
வல்லது.

சிவனெனு மோசை யல்ல தறையோ வுலகிற்
திருநின்ற செம்மை யுளதே
அவனுமோ ரைய முண்ணீ யதலாடையாவ
ததனமேவோ ராட லரவம்
கவணனவுள்ள வுள்கு கரிகாடு கோயில்
கலனாவ தோடு கருதல்
அவனது பெற்றிகண்டு மவனீர்மை கண்டு
மகனே சர்வர் தேவரவரே.

திருமுறை 4: 8

இதுவரை எம்சமயம் சைவம். எம்பரம்
பொருள் சிவன். சிவனிலும் மேலான தெய்வமோ,
அவனுக்கு நிகரான தெய்வமோ என்ற உறுதிப்
பாடுடைய சமயிகளாய் வாழவேண்டும் என்ற
உண்மையை எமக்கு உணர்த்துகின்றார்
திருமுலர்.

சிவனொ டொக்குந் தெய்வந் தேடினும் கில்லை
அவ னொ டொப் பார்சிங்கு யாவரும் கில்லை
திருமந்திரம் -5
அயலும் புடையும்எம் ஆதியை நோக்கில்
கியலும் பெருந்தெய்வம் யாதுமொன்றில்லை.
மேலது- 11
எனவேதான்

தெய்வம் சீவமே, சீவனருள் சமயம்
சைவம், சீவத்தோடு சம்பந்தம் என்றான்
எனச் சிற்றம்பல நாடிகள் போற்றினார். பின்னாலே
வாழ்ந்த எல்லப்ப நாவலரும் இவ்வுண்மையைத்
தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

சைவத்தின் மேல் சமயம்வேறில்லை அதில்சார்
சீவமாம்
தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் கில் எனும்நான் மறைச்
செம்பொருள்
வாய்மை வைத்த சீர்திரு தேவாரமும் திருவாசகமும்
உய்வைத்தரச் செய்த நால்வர் பொற்றாள் எம்
உயிர்த்துணையே.

அருணைக்கலம் - 115ம்

மிகமிகத் தொன்மை வாய்ந்த சைவத்தையும்,
சிவத்தையும் ஓர்ந்து போற்றவேண்டும். என

இதைச் சிந்திக்கத் தெரிந்தவர் சிந்திக்காது விடுவது சமூகத்துரோகம். சிந்திக்கத் தெரியாதவன் சிந்திப்பது சமூகவிரோதம். இன்று ஒரு கலப்படம் நம்மத்தியில் ஊடுருவுவதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இதுவே மெய்யியற் கலப்படம்.

ஆக இறைவன் ஒன்றுதான் இரண்டாவது ஒன்றில்லை. இதைப் பட்டினத்தார். ஒன்றென்றிரு தெய்வம் உண்டென்று இரு எனச்சுட்டிக் காட்டினார். தத்துவமேதையான மூலமுனியும் முன்மொழிந்துள்ளார்.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லை நுஞ்சீத்தத்து
நன்றே நலைபெற நீர்நனைந்துய்மினே

திருமந்திரம்- 2104

இரண்டாவது ஒன்று இல்லை என்ற மதம் (கொள்கை) தான்சைவம் என்பது தீர்க்கமான முடிவாம். பாரதியின் காலத்திலே இந்த ஒருமைப்பாடு கட்டவிழ்வதைக் கண்டு பொறுக்காராகி, அவிழ்த்து விட்ட நெல்லிக்காய் மூட்டைபோல வாழ்பவரைக் கண்டு உச்சக் குரலிலே- தெய்வத்தைப் பெருக்கும் ஈனர்களைக் கண்டு கொதித்தெழுந்தார். இப்படி:-

ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று தேடி

அலையும் அறிவில்காள் - பல்

லாயிரம் வேதம் அறிவொன்றே தெய்வமுன்

டாமெனல் கேள்

மாடனைக் காடனை வேடனைப் போற்றி

மயங்கும் மதியில்காள் - எத

னூடும்நின் றோங்கும் அறிவொன்றே

தெய்வமென் றறியீரோ

சுத்த அறிவே சிவமென்று கூறுஞ்

சுருதிகள் கேளீரோ - பல

பித்த மதங்களீ லேதடு மாறிப்

பெருமை யழிவீரே?

மெள்ள்பல தெய்வம் கூட்டி வளர்த்து

வெறும் கதைகள் சேர்த்து - பல

கள்ள மதங்கள் பரப்புதற் கோர்மறை

காட்டவும் வல்லீரோ

வேதாந்தப் பாடல்கள் 10-12.39

தெய்வம் பலபல சொல்லிப் - பகைத்

தீயை வளர்ப்பவர் முடர்

உய்வ தனைத்திலும் ஒன்றாய் - எங்கும்

ஓர் பொருளானது தெய்வம்

யாரும் பணிந்திடும் தெய்வம் - பொருள்

யாவினும் நின்றிடும் தெய்வம்

பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று

பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்.

முரசு 11-13

விஞ்ஞான உலகில் மூட நெறியாளர்க்கு இடமளிக்காமால் சிவனையே வழிபட வேண்டிய நாம்- கீறிஸ்தவ கொண்டாட்டங்களிலே தோய்ந்து சைவப் பெருநாள், திருநாட்களை விட்டு வாழ்வதும் இன்றைய போக்காய் அமைகிறது. எனவே சிந்தனாவாதி, ஞானக்கடல் இலக்கிய கலாநிதி கந்தையா அவர்கள் சொன்ன கருத்தையும் உளம் கொள்வோமாக.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினையாளர். சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும், சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர், சிவசிவ என்னச் சிவகதிதானே, சிவனைப் போல் தெய்வம் தேடினுமில்லை, அவனையறியா மிரரும் இல்லை, என்ற உயர் கொள்கையின் அத்திவாரத்தில் அமைந்தது சைவசமயம். எங்கள் சமயத்துக்குச் சைவமெனப்பேர் அமைந்ததே, அந்த அடிப்படையில் தான் சைவம் என்றால் சிவனுடன் சம்பந்தம். இப்படிச் சொல்கிறது திருமந்திரம். இனி சிவனுடன் எதன் சம்பந்தம் என்றால் சிவனுடன் ஆன்மாவின் சம்பந்தம் என்பதே விடை. ஆன்ம வரலாற்றில் மூன்று கட்டங்கள். அதில் முதல் கட்டம் கேவல நிலை. அதாவது ஆன்மா உடல் எதுவும் பெறாத நிலை. அந்நிலையில் சிவன் உயிருக்குத் தெரியாமலே உயிருட் புகுந்திருக்கிறார். இரண்டாம் கட்டம் சகலநிலை. அந்நிலையில் சிவன் ஆன்மாவுக்கு உடம்பு முதலியவற்றைக் கொடுத்து அதற்கும் தெரியாமலே அதனோடு ஒன்றாயும்

வேறாயும் உடனாயும் நின்று அதை நடத்தி வருகிறார். மூன்றாங் கட்டம் சுத்தநிலை. அந்நிலையில் ஆன்மா தனக்குள் மலம், மாயை, கன்மம் எல்லாம் தீர்ந்து சுத்தமாகின்றது. அதனால் தான் அது சுத்தநிலை. அந்நிலையில் சிவன் அதனிடத்தில் மறைந்து நில்லாமல், அதன் உணர்வில் வெளிப்பட்டு நின்று அதையும் சிவமாக்கி இன்புறுத்துகின்றார். இவ்விதத்தில் ஆன்மா வரலாறு முழுவதிலும் ஆன்மாவுக்கு ஏகப்பட்ட சம்பந்தம்; அச்சம்பந்தமே சைவம். அச்சம்பந்தத்தை வழிபாட்டு முறையால் அப்பி யாசம் செய்து வருவதே சைவவழிபாடு. சைவவழி பாட்டுக்குரியதே சிவாலயம். இந்த நோக்கில் சிவாலயம் ஒன்றே சைவர் வழிபாட்டுக்குச் சிறந்ததாகும். என்றால், அம்மன் கோயில், பிள்ளையார் கோயில், முருகன் கோயில்களின் நிலை என்ன என்ற கேள்வி எழும். அவர்கள் சிவனின் வேறல்லர். ஆதலால் அவையுஞ் சிவாலயங்களேதான். இவைகளே சைவருக்கு வழிபடும் இடங்களாம். இதிலே அறிவியலுக்குப் பொருத்த மான ஒரு உண்மை இருக்கிறது. சைவசம யத்தவர்கள் இத்தெய்வங்களைத்தான் வழிபட வேண்டும் என்பதேன்? என்பதற்கு இதில் விடை இருக்கிறது. நம்மோடு எப்போதும் தொடர்புடைய வனாய் இருப்பவன் சிவன். இயல்பில் தொடர் பில்லாத ஒன்றை நினைக்க முடியாது? எமது வழிபாட்டை அது ஏற்கவும் முடியாது வழிபாட் டுக்குப் பலன்தரத் தொடர்பில்லாத ஒன்றால் முடியாது. எனவே நாம் சிவனைத்தான் வழிபட வேண்டும் என்ற கருத்து அறிவியலுக்கு முழுதும் பொருத்த மானதாகும்.

தாய், தந்தை, மாமன் மாமிசகோதரர்கள் சகோதரிகளே நம் அன்புக்குப் பாத்திரமான வர்கள். அவர்களையே நாங்கள் நம்புகின்றோம். அவர்களாலேயே பயன் பெறுகின்றோம். இது எதனால்? இவர்கள் பிறப்பு வகையால் நம்மோடு இயல்பான தொடர்படைந்துவராயிருத்தலால் இதுபோலவே அதுவும்.

இனி சிவன் சக்தியாகிய அம்மன், அவரோடு தொடர்புடைய விநாயகர் முதலியோர் எம் ஆன்மாவில் இயல்பாயிருக்கும் சிவனே. சகல நிலையில் நாங்கள் தன்னை வழிபட்டுப் பயில் வதற்காக வந்த நிலைகள். இவற்றை வழிபடுதல் சுத்தநிலையில் சிவன் நம்முணர்வில் வெளிப்ப டுதற்கு முன்னோடியான பயிற்சி. அதுவும் அவசியம்தான். ஆனால் முதற்கட்டமாய் கேவல நிலையில் அதுநமக்குத் தெரியாத நிலையில் தன்சுய இயல்பாகிய சிவமாவே இருக்கிறது. எங்கள் தேவார திருவாசகங்கள் அதைத்தான் காட்டுகின்றன. அவற்றைப் பாடிய திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், திருநாவலூரர் மாணிக்கவாசகர்கள் சுத்த நிலையில் நின்றவர் கள். எல்லாப் பாடல்களிலும் அவர்கள் சிவனே, சிவபெருமானே என்றுதான் பாடியிருக்கி றார்கள் அல்லவா?

இதனால் மூன்று கட்டங்களிலும் நம்முடனி ருக்கும் சிவன் நிலையை வழிபடுவது விசேட மாகும். சிவன் கோயில் ஒன்றில் அம்மன் பிள்ளையார் நிலைகள் சுற்றுப் பிரகாரத்தில் இருக்கச் சிவமே முதன்மைத் தெய்வமாய் இருக்கிறது. இதனால் சிவன் கோயில் வழிபாடு விசேடமாகிறது. இது காரணத்தால் சிவன் கோயில் வழிபாட்டைப் பெரிதாகப் பேணுகிறோம்.

சித்தாந்த ஞானக் களஞ்சியம் 298,299 மறந்தும் பிறன்தொழாதவர்கள் வைணவர். சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேரோம் என அப்பர் எமக்கு வழிகாட்டினார். எனவே சைவம் பேணி வாழ்வோம்.

சைவ சமய மேசமயம்

சமயா தீதப் பழம் ஸ்ரீராமனைக்

கைவந் திடலே மன்றுள் வெளி

காட்டும் இந்தக் கருத்தை விட்டுப்

பொய்வந்து உழுவும் சமயநெறி

புகுத வேண்டாம், முத்திதரும்

விதய்வ சபையைக் காண்பதற்குச்

சேரவாரும் ஜகத்தீரே.

Continued from last issue.....

THE RISE OF ASURAS

V. Sivarajasingham

Control your senses and lead a virtuous life which will win the respect of all and eventually bring your immortal bliss. I will now tell you a story that illustrates the glory of Penance". So saying Kasipa Muni began to narrate the story of sage Markandeya.

ii. The Story of Markandeya

There lived in the suburbs of Benares a sage called Mirukandu. He was unhappy because he was not blessed with a child for long after his marriage. The sage was confident of God's grace. So he installed himself at a lonely place near the temple of Benares and started performing penance, imploring Lord Siva to bless him with a child. Pleased with the dogged devotion and asceticism Lord Siva appeared before him and addressed him thus. Blessed you will be, oh sage with a child. But you will have to make choice of one out of the two offered to you. A child of 100 years of life but who is sickly, evil natured & foolish the other who is an embodiment of virtue and knowledge, handsome and graceful; choose as you desired, concluded the Lord. The sage opted for the second child. Consequent on the granting of his wish the sage wife conceived and brought forth a beautiful male child, who as he grew up proved precocious noble in thought and charitable in deed. The parents were immensely happy and the sage's relatives friends and neighbours all had a liking for the boy. Markandeya grew fast amidst showers of parental love and neighbourly regard until the age of sixteen when the parents began to feel worried about the impending loss of their child for the Lord had been while granting the boon that the child's life span would be sixteen years. The parents spent every minute with fear, agony and grief. Noticing the parents depressed and sad stale, Markandeya was eager to learn the cause

of their gloom and they had to come out with the truth. Markandeya consold his parents that he would seek the grace of Shiva to defeat death and win over his fate. With these words he comforted his parents and set out to worship Lord Shiva at the temple of Manikarika in Benares. Reaching the shrine he fell prostrate at the feet of Lord Shiva's image and lay still for some time while tears swelled from his eyes. Seeking a solitary spot on the southern side of the temple he enshrined the image of Siva and engaged himself in performing penance praying intermittently with his mouth incessantly pronouncing the thousand and odd names such as 'Save me from the swooping strings of Yama, oh Lord' was the keynote of his prayer and the Lord Almighty assured him of succour at the appropriate time and disappeared. Markandeya with closed eyes and fearless heart sank into the ocean of blissful meditation.

Meanwhile Yama the God of Death instructed Kala his Minister to go and fetch the life of Markandeya since the period of existence on the earth was over. Kala at once reached Benares and stood before Markandeya. Undaunted by the fearful form of Kala Markandeya asked him who he was and what was the mission of his visit. Kala declared in reply his identity and the purpose of his visit. I am a votary and devotee of Lord Shiva, the Supreme Lord. None can order me and I will not follow you to Yamaloka. Tell your Lord of my decision and position. Kala returned to his Lord and expressed the indomitability of Markandeya because of his attachment to Shiva. Yama felt furious to hear the words of his deputy. Vehemently vexed and wrathful he exploded with rage at the very thought that his order was defied and uncarried.

Will be continued next issue.....

நினைவிற் கொள்வதற்கு

தாரண பங்குனி

01	14.03.2005	திங்கள்	மாதப்பிறப்பு
02	15.03.2005	செவ்வாய்	கார்த்திகை விரதம்
03	16.03.2005	புதன்	ஷஷ்டி விரதம்
05	18.03.2005	வெள்ளி	கணநாதர்
08	21.03.2005	திங்கள்	முனையடுவர்
09	22.03.2005	செவ்வாய்	சிவயோக சுவாமிகள் குருபூசை
10	23.03.2005	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
12	25.03.2005	வெள்ளி	பூரணை விரதம், பங்குனி உத்தரம்
15	28.03.2005	திங்கள்	காரைக்கால் அம்மையார்
16	29.03.2005	செவ்வாய்	சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம்
24	06.04.2005	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
			தண்டியடிகள்
26	08.04.2005	வெள்ளி	அமாவாசை விரதம்
27	09.04.2005	சனி	செல்லப்பாசுவாமி குருபூசை
29	11.04.2005	திங்கள்	கார்த்திகை விரதம்
30	12.04.2005	செவ்வாய்	சதுர்த்தி விரதம்
31	13.04.2005	புதன்	நேசர்

இரவு 10.47க்குப் பார்த்திப வருடப்பிறப்பு

விஷு புண்ணிய காலம் மாலை 6.47 முதல் இரவு 2.47 வரை.

உ
சிவமயம்

புத்தக விந்ற்பனை

- ◆ தமிழ்வேள்வி
- ◆ திருவாசகம்
- ◆ Understanding Saiva Siddhanta Philosophy.
- ◆ And Outline of Saivism
- ◆ சைவத்தை அறியுங்கள்.
- ◆ சீவபுராணம் விளக்கவுரை
- ◆ வள்ளுவம் வழங்கும் தமிழ் தத்துவம்
- ◆ உயர்வுமிகு சைவசமயம் உடன்பாடற்ற வழிபாடு
(பிற அறிஞரின் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு)
- ◆ மகாபைரவர்
- ◆ தத்துவ உலகில் தடம் பதித்த பண்டிதர் மு.கந்தையா
- ◆ ஈழத்துச் சித்த சீரோமணிகள்
- ◆ நல்லை ஆதீன முதல்வர் நற்சரிதம்

ஆகிய நூல்கள் விற்பனைக்கு உண்டு.

கிடைக்கும் இடம்:

சைவநீதி

195, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம்,

ஐம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு
விக்ரிகங்கள், வீட்டுப்பூசைப் பொருட்கள்,
கலையையும் மிக்க சீலா விக்ரிகங்கள்,
கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக்
குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள்,
ஆலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், திரைச்
சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வாக
மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாத்தியங்
கள், இந்திய கலைத்திறம் படைத்த குத்து
விளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள்
குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலையரசி

23/1, விவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-13.

தொ.பே: 2478885

சைவநீதி மாத இதழ்

பெறுமதி விபரம்

தனிப் பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு

ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில்

ஆண்டொன்றிற்கு ஸ்ரேலிங் பவுண் 10

அல்லது US\$ 15

சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள்
பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம்
ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி

C. Navaneethakumar,

No. 30, Ramya Road,

Colombo - 04.

Sri Lanka.

Tel : 2580458